

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΜΔ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΑΓ. ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19.—Τηλ. 227-689 | 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1967 | ΑΡΙΘ. 22

ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γ'

Αί προτεινόμεναι λύσεις διά τὸν Μοναχισμόν καὶ τὰς Μονάς

1. Ἐπάνοδος εἰς τὸ ἀρχαῖον μοναχικὸν ἰδεῶ- δες καὶ τὰ ἔργα τῶν Μονῶν

Διὰ νὰ ἐπανίδωμεν τὰς Μονὰς ἀνθούσας καὶ ὑπηρετούσας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ σύνολον τῆς κοινωνίας, πρέπει αὐταὶ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ ἀρχαῖον μοναχικὸν ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον, ὡς εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω, δὲν ἦτο ἀναχωτηρικὸν ἀλλὰ κοινωνικόν. Ἐντεῦθεν προτείνομεν, ἵνα αἱ Μοναὶ γίνουσι καὶ πάλιν φροντιστήρια θεολογίας καὶ μελέτης, ἐργαστήρια ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας, φυτώρια ἐκκλησιαστικῆς καλλιτεχνίας καὶ κέντρα ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς. Ἡ λύσις ὅμως αὕτη πρέπει νὰ βασιζέται ἐπὶ τῆς μοναχικῆς ἀρετῆς, ἣτι ἐπὶ τῆς ἐθελουσίας, τῆς ἐγκρατείας, τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐλαβείας. Μόνον ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχουν αἱ ἀρεταὶ αὗται, καὶ μόνον τότε θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν, ὥστε αἱ Μοναὶ νὰ ἀποβῶσιν ὅ,τι περιεγράψαμεν ἀνωτέρω. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῶσι δὲ ταῦτα, προτείνομεν, ἵνα αἱ Μοναὶ γίνουσι κοινὸν καὶ οἱ μοναχοὶ μὴ ἔχωσι τι ἴδιον, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦν τὰ πάντα ἐν κοινοκτημοσύνῃ καὶ διατελοῦν ὑπὸ ἰσόβιον ἡγούμενον, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητός των καὶ ἐγκρινόμενον ὑπὸ τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἀφίνων ὑπὸ ταισὶν προϋποθέσεισι μεγαλυτέραν ἐλευθερίαν εἰς τὴν μοναστικὴν Ἀδελφότητα, θὰ περιορίζεται εἰς μόνον τὰ λεγόμενα ἐπισκοπικὰ δίκαια, ὡς καθορίζουσι ταῦτα αἱ κανονικαὶ ἡμῶν πηγαί, ἣτοι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Μονῆς, τὴν ἀνάκρισιν τῶν ψυχικῶν σφαλμάτων τῶν μοναχῶν, τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀνόματός του ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀκολουθίαις καὶ τὴν ἐγκρισιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγουμένου.

Τὴν συγκεκριμένην ἀποστολὴν ἐκάστης Μονῆς θὰ τὴν ἐκλέξουν αὐτοὶ οὗτοι οἱ μοναχοί, διότι ἀλ-

λως τὸ ἐξωθεν ἐπιβαλλόμενον θὰ εἶναι δι' αὐτοὺς «ἀγγαρεία» καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ μείνη γράμμα ἀνεκτέλεστον.

Συγκεκριμένως, Μοναὶ τινες θὰ δύνανται νὰ ἀναλάβουν : τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐκδόσεων τοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης, συνεργαζόμεναι ἐν προκειμένῳ μετὰ τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν Θεολογικῶν μας Σχολῶν. Ἄλλαι τὴν ἐκδοσιν τῶν Πατέρων, συνεργαζόμεναι ἐν προκειμένῳ μετὰ τοῦ σχετικοῦ Πατρολογικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ μετὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἔτεροι Μοναί, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τὴν ἐκδοσιν τῶν λειτουργικῶν βιβλίων. Ἄλλαι τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐκκλ. φιλολογίας ἐν γένει ἢ τῆς ἐκκλ. μουσικῆς ἢ τῆς ἐκκλ. τέχνης καὶ ἀρχαιολογίας. Παρὰ τὰς τούτας θὰ δύνανται ἄλλαι Μοναὶ νὰ συντηροῦν καὶ νὰ διευθύνουν βιοτεχνικὰς, ἐπαγγελματικὰς, γεωργικὰς, γεωπονικὰς, οἰκοκυρικὰς καὶ ἄλλας Σχολὰς. Τέλος, ἄλλαι Μοναὶ θὰ δύνανται νὰ εἶναι ἱεραποστολικά κέντρα ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς κ.τ.δ.

2. Ἡ στρατολογία τῶν μοναχῶν

Τὸ δυσκολώτερον ἐκ τῶν προβλημάτων εἶναι ἡ στρατολογία τῶν μοναχῶν. Σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἔχομεν περίπου 170 ἀνδρικός καὶ 130 γυναικείας Μονάς. Ἐὰν ὑποθεθῆ, ὅτι διὰ νὰ ἐπανδρωθῆ στοιχειωδῶς πῶς μία Μονὴ ἀπαιτοῦνται μετὰ τοῦ ἡγουμένου 10 μοναχοί, τοῦτο σημαίνει ὅτι χρειαζόμεθα 1700 μοναχοὺς καὶ 1300 μοναχάς, ἐνῶ ὑπάρχουν περὶ τοὺς 1250 μοναχοί, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων δὲν ἐγκαταβιοῦν εἰς τὰς Μονὰς των, καὶ περὶ τὰς 1750 μοναχάς. Ἡ μεγαλυτέρα ὅμως δυσκολία ἐγκείται εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἡγουμένων. Ἐφ' ὅσον εὑρεθῶσιν οὗτοι, δὲν εἶναι πολὺ δύσκαλον νὰ εὑρεθῶσιν καὶ μοναχοί, διότι ἕκαστος ἐκ τῶν ἡγουμένων εἶναι σχεδὸν βέβαιον, ὅτι θὰ ἔχη περὶ αὐτὸν ἓνα μικρὸν κύκλον γνωριμιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐξασκῆ μίαν πνευματικὴν ἐπίδρασιν καὶ οἱ ὁποῖοι

θὰ τὸν ἀκολουθήσουν. Κυρίως, προβλέπομεν, ὅτι οἱ ἀπαιτούμενοι κατάλληλοι διὰ τὰς ἱεράς Μονὰς μοναχοὶ καὶ μοναχαὶ θὰ ἐξευρεθῶσι ἰδίως ὄχι ἐκ τῶν ἤδη ὑπηρετούντων, ἀλλὰ ἐκ νεοπροσερχομένων. Δεδομένου δέ, ὅτι αἱ πλείσται τῶν ἱερῶν Μονῶν εἶναι σήμερον ἰδιόρρυθμοι, θὰ πρέπει οἱ ἐν αὐταῖς ἐγκαταβιοῦντες μοναχοὶ νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς ἄλλας. Δηλαδή, εἰς ἐκάστην Μητρόπολιν προτείνομεν, νὰ ὀρισθοῦν μόνον δύο Μοναὶ ἰδιόρρυθμοι (μία ἀνδρική καὶ μία γυναικεία), εἰς τὰς ὁποίας θὰ συγκεντρωθῶσιν ὅλοι οἱ μοναχοὶ ἢ αἱ μοναχαί, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ ἤθελαν νὰ παραμείνουν εἰς τὰς εἰς κοινόβια μετατρεπομένας. Αἱ ἰδιόρρυθμοι αὗται Μοναὶ προτείνομεν, νὰ παραμείνουν ὡς τοιαῦται ἐπὶ 15 ἕως 20 ἔτη, κατόπιν δὲ νὰ μετατραπῶσι καὶ αὗται εἰς κοινοβιακάς. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ σκοποὶ τῶν Μονῶν θὰ εἶναι ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν μοναχῶν ἐκ προτέρου καθωρισμένοι, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἐπ'ἀνδρωσίς των δὲν θὰ παρουσιάσῃ πολὺ μεγάλας δυσκολίας.

3. Διασφάλις τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προτείνομεν, ἵνα ὁ Ὁργανισμὸς Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, ἐντὸς τριετίας, καταρτίσῃ γενικὸν ἐκκλησιαστικὸν κτηματολόγιον. Τὸ κτηματολόγιον τοῦτο θὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὄχι μόνον τὴν μοναστηριακὴν, ἀλλ' ἅπασαν τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν, τῆς ὁποίας τὴν ἐξέλιξιν ἐν τῷ μέλλοντι μέσῳ τῆς οἰκείας Μητροπόλεως θὰ παρακολουθῆ τὸ ἰδρυθσόμενον εἰδικὸν τμῆμα.

Προτείνομεν ἐπίσης, ἵνα ὑπὸ τῆς εἰδικῆς μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργηθῇ παρ' ἐκάστη Μονῆ ἡ πάραυτα πλήρης ἀπογραφή πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων κειμηλίων, ἵνα καταλογραφθοῦν καὶ ἀριθμηθοῦν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπαρξίς τῶν κειμηλίων. Ἐπίσης προτείνομεν, ἵνα παρ' ἐκάστη Μονῆ ἰδρυθῆ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄρμοδιων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἰδικὸν κειμηλιοφυλάκιον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλα τὰ πολυτίμα ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἱερά κειμήλια.

Παραλλήλως προτείνομεν, ἵνα ἀποδθῶσιν ἀμέσως εἰς τὴν δημοσίαν λατρείαν ἅπαντα τὰ ἱστορικὰ μνημεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μέχρι τοῦδε μετατραπῆ εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους, ὅπως εἶναι ἡ ἱ. Μονὴ Δαφνίου, ἡ ἱ. Μονὴ τῆς Καισαριανῆς κ.τ.ῶ.

Ὡσαύτως, προτείνομεν, νὰ ἀναληφθῆ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐκπαίδευσις μοναχῶν τινῶν ἐν ἐκάστη Μονῆ, ἵνα οὗτοι χρησιμεύουν ὡς ὁδηγοὶ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, ὁδηγούντες αὐτοὺς, κατὰ τρόπον σοβαρὸν καὶ ἐπιστημονικόν, εἰς τὰ τῆς ἱστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀξίας τῆς Μονῆς, τῶν ἀγιογραφῶν τῆς, τῶν κειμηλίων τῆς κ.λ.π., ὥστε νὰ παύσῃ τὸ σημερινὸν φαινόμενον, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐν ταῖς Μοναῖς ἐνδαιτώμενοι μοναχοὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν

εἰμῆ γραῶδεις τινὰς μύθους νὰ ἐκθέσουν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, περὶ τῶν ὁποίων οὔτε αὐτοὶ γνωρίζουν τί λέγουν, οὔτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.

Δ'

Λύσεις διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἐκκλησίας

1. Ἐπαύξεις τῶν ὑφισταμένων ἐκκλησιαστικῶν πόρων

Διὰ νὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ ὡς ἄνω ἐκτεθὲν πρόγραμμα, ὡς καὶ τὸ μέλλον νὰ ἀκολουθήσῃ, πρέπει νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ σημαντικὴ ἐπαύξις τῶν ὑφισταμένων ἐκκλησιαστικῶν πόρων. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ὁμως αὕτη, πρέπει ἀπαραιτήτως πρῶτον, διὰ συστηματικῆς ἐργασίας, νὰ διαφωτισθῆ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας περὶ τῶν σκοπῶν, χάριν τῶν ὁποίων διατίθεται ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ πεισθῆ τοῦτο, ὅτι ἀποφεύγεται πᾶσα σπατάλη καὶ πατάσεται πᾶσα διαρροὴ καὶ φαικίλευσις τοῦ ἱεροῦ χρήματος. Ἐὰν ἐπιτευχθῶσι ταῦτα καὶ αὐξηθῆ ἡ συναίσθησις τῆς εὐθύνης ἐνὸς ἐκάστου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος διὰ τὴν παροχὴν τῶν μέσων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ προορισμοῦ τῆς, ἡ αὐξήσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πόρων θὰ εἶναι μὲν πρόβλημα οὐχὶ ὁμως ἄλυτον, ἀλλ' οὐδὲ κανὸν δυσεπίλυτον.

Ἐπὶ πλέον, ἐντὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων πρέπει νὰ ἀποφευχθῆ ὄχι μόνον ἡ σπατάλη, ἀλλὰ καὶ ἡ πολυτέλεια. Τὸ πᾶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πρέπει νὰ διακρίνεται διὰ τε τὴν εὐπρέπειάν του καὶ διὰ τὴν ἐν πᾶσι λιτότητα. Ὅλοι ὅσοι ὑπηρετοῦμεν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατὰ τὴν τροφήν καὶ κατὰ τὴν κατοικίαν πρέπει νὰ διακρινώμεθα ἐπὶ λιτότητι, ὅποτε τὸ πλήρωμα θὰ εἶναι πρόθυμον ὄχι μόνον νὰ δώσῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς οἰκονομικὰς θυσίας νὰ ὑποβληθῆ, ἀναλαμβάνον μεγάλα οἰκονομικὰ βάρη.

Ἡ αὐξήσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν πόρων προτείνομεν, νὰ ἀρχίσῃ διὰ πλήρους ἀξιοποιήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἤδη ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐμφυσηθῆ τὸ αἶσθημα τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς ὅσους πρόκειται νὰ ἔλθουν συνεπίκουροι εἰς τὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοίως προτείνομεν, νὰ ἐπιτευχθῆ τὸ νοικοκύρεμα γενικῶς τῶν ἤδη ὑφισταμένων πόρων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφευχθῆ πᾶσα διαρροὴ ἢ ἄσκοπος διάθεσις ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος.

Ἐν συνεχείᾳ, προτείνομεν, νὰ καθιερωθῆ ἡ μονοπώλησις τοῦ εἰς τοὺς Ναοὺς χρησιμοποιουμένου κηροῦ, ὡς ἐπίσης τῶν εἰς αὐτοὺς χρησιμοποιουμένων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἐπίπλων, ἱερῶν σκευῶν καὶ ἱερῶν ἀμφίων, ὡς καὶ τῶν εἰδῶν τῆς εἰδικῆς ἐνδυμασίας τῶν κληρικῶν κ.τ.ῶ.

Ἐὰν ταῦτα προηγηθῶσιν, δὲν θὰ εἶναι δύσκολο, ἀλλὰ τούναντίον θὰ ἀποβῆ λίαν ἀποδοτικὴ ἡ

καθιέρωσις μηνιαίας έκουσίας ένοριακής εισφοράς, ή όποία θα δύναται να άποφέρει εις την Έκκλησίαν σημαντικώτατα ποσά, έφ' όσον θα συνεχισθί ή σχετική διαφώτισις προς τό πλήρωμα τής Έκκλησίας.

2. Διεύρυνσις τών σκοπών, δι' ούς διατίθεται ή έκκλησιαστική περιουσία

Διά να ύποκινηθί τό πλήρωμα να συνεισφέρει χρηματικώς εις την Έκκλησίαν, πρέπει τοϋτο να είναι βέβαιον όχι μόνον διά την τιμίαν και κοικοκυρεμένην διαχείρισιν, άλλ' ότι τό χρήμα τοϋτο διατίθεται και δι' εύρύτερους έκκλησιαστικούς σκοπούς, ούχι δέ μόνον διά την συντήρησιν τοϋ Κλήρου. Τό λεγόμενον, ότι «τά τρών' οί παπάδες», πρέπει να έξαλειφθί έκ τής συνειδήσεως τοϋ πληρώματος. Προς τοϋτο προτείνομεν, ίνα πρώτον δι' εύρείας διαφωτίσεως, γίνεται κατά τακτά διαστήματα γνωστόν, ποϋ διατίθεται τό έκκλησιαστικόν χρήμα, και δεύτερον χρησιμοποιήται τοϋτο δασιλώς α) διά τά έργα τής αγάπης, β) διά την μόρφωσιν και έπιμόρφωσιν τοϋ Κλήρου, γ) διά την διαφύλαξιν τών κειμηλίων, δ) διά την εργασία τής έσωτερικής και τής έξωτερικής ίεραποστολής, ε) διά τή συντήρησιν τών Γραφείων τών Ναών, τών Μητροπόλεων και τών έκκλησιαστικών έν γένει ύπηρεσιών και τών ίερών Ναών, στ) διά την εύπρόσωπον διεξαγωγήν τών ίερών Άκολουθιών, ζ) διά την έτοιμασίαν τών έκκλησιαστικών έκδόσεων και την διάδοσιν αυτών, η) διά την άνέγερσιν ίερών Ναών και άλλων έκκλ. κτιρίων, θ) διά την ίδρυσιν, άνέγερσιν και συντήρησιν έκκλ. φιλανθρωπικών ίδρυμάτων κ.λπ.

3. Η ένοποίησις τών έκκλησιαστικών οικονομικών Όργανισμών

Σήμερον, ως γνωστόν, ύφίστανται τά έξής είδη έκκλησιαστικών οικονομικών όργανισμών: α) Ό Όργανισμός Διαχείσεως Έκκλησιαστικής Περιουσίας, β) τό Ταμείον Άσφαλίσεως Κλήρου Έλλάδος, γ) ή Άποστολική Διακονία τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, δ) τά 67 Ταμεία τών Μητροπόλεων, ε) τά 7.298 ένοριακά ταμεία, στ) αί Μοναί, ζ) τά αντίστοιχα Παρεκκλήσια και η) τά έκκλ. ιδρύματα. Οί οικονομικοί οϋτοι όργανισμοί πρέπει να έχουν κίνησιν πάντως έκατοντάδων έκατομμυρίων, ίσως δέ δισεκατομμυρίων, δραχμών έτησίως. Έν τούτοις, μεταξύ των ουδεμίαν έχουν επικοινωνίαν, ό δέ ενιαίος έλεγχος αυτών είναι δυσχερές. Έπί πλέον, γίνεται σπατάλη δυνάμεων και χρήματος εις την όργανώσιν των και τό λογιστικόν των σύστημα είναι πλημμελέ.

Προτείνομεν όθεν την συσχέτισιν αυτών προς άλληλα, τό δέ λογιστικόν αυτών σύστημα και ό έλεγχος αυτών να ύπαχθί εις τον Όργανισμόν Διαχείσεως Έκκλησιαστικής Περιουσίας. Η ως άνω

οικονομική διαρρύθμισις προτείνεται, να γίνη χωρίς να θιγί ή υπό τών ίερών Κανόνων εις τά οικονομικά τής Έκκλησίας καθιερωμένη τάξις. Δηλαδή, ό Όργανισμός Διαχείσεως Έκκλησιαστικής Περιουσίας (ΟΔΕΠ) να έχη πέντε κατηγοριών Ταμεία: α) Τό Κεντρικόν, β) τά Μητροπολιτικά, γ) τά Ένοριακά, δ) τά Μοναστηριακά και ε) τά Ίδρυματικά. Έκαστον έκ τών ως άνω Ταμείων να έχη ίδίους πόρους και ίδίας ύποχρεώσεσις ως έξής:

Τό Κεντρικόν Ταμείον τοϋ ΟΔΕΠ προτείνομεν να έχη τους έξής πόρους:

α) Ποσοστόν τών έσόδων τών ί. Μονών, κλιμακούμενον από 1 έως 60 τοίς εκατόν.

β) 5% επί τών έσόδων τών Μητροπολιτικών Ταμείων.

γ) Τό 80% τοϋ εισοδήματος έκ τής μονοπωλήσεως τοϋ κηροϋ, έκκλησιαστικών βιβλίων κ.λπ.

δ) Τά δικαστικά τέλη και πρόστιμα τών συνοδικών δικαστηρίων.

ε) Τό ήμισυ τής περιουσίας τών άποθησκόντων άρχιερέων.

στ) Τάς νομίμους κρατήσεις τών έξ αυτου μισθοδοτουμένων.

ζ) Τάς εισπράξεις έκ τών εκποιουμένων κτημάτων, τους τόκους τών έν ταίς Τραπεζαίς καταθέσεων αυτου και τά έσοδα έξ άλλων αυτου κτημάτων.

η) Πάσας τας σημερινάς εισπράξεις τοϋ TAKE και τής Άποστολικής Διακονίας και

θ) Τάς προς αυτον δωρεάς και κληρονομίας.

Τό Κεντρικόν Ταμείον τοϋ ΟΔΕΠ προτείνομεν, να αναλάβη τας έξής δαπάνας: μισθοδοσίας, συντάξεως και ύγείας τών άρχιερέων, τοϋ προσωπικού τών Συνοδικών Γραφείων, τοϋ ΟΔΕΠ, τής Άποστολικής Διακονίας και τοϋ TAKE, τής λειτουργίας τών Συνοδικών Δικαστηρίων, τής επιχορηγήσεως τών μη έπαρκούντων Μητροπολιτικών Ταμείων και εί τινος άλλου, περι τοϋ όποιου ήθελεν αποφανθί ή επί τών οικονομικών μόνιμος Συνοδική Έπιτροπή μετά γνωμάτευσιν τοϋ Κεντρικοϋ Συμβουλιου τοϋ ΟΔΕΠ, ότι τοϋτο δέν έπαρκει προς τοϋτο.

Τά κατά Μητρόπολιν ταμεία τοϋ ΟΔΕΠ προτείνομεν να έχουν τους έξής πόρους:

α) Τους νϋν κατά Μητρόπολιν ύπερ τοϋ TAKE, Άποστολικής Διακονίας, Μητροπολιτικοϋ Γραφείου κ.λπ. εισπραττομένους.

β) Τό ήμισυ τής περιουσίας τών άποθησκόντων αγάμων κληρικών τής Μητροπόλεως και την περιουσίαν τών άνευ συζύγου, και ανιόντων ή κατιόντων κληρονόμων άποθησκόντων έγγάμων κληρικών.

γ) Τὰς κρατήσεις ἐκ τῶν ὑπ' αὐτοῦ μισθοδοτουμένων.

δ) Τὰ δικαστικά τέλη καὶ πρόστιμα τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου.

ε) Ποσοστὸν ἀπὸ 1 - 60% ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων καὶ Παρεκκλησιῶν τῆς Μητροπόλεως.

στ) Τὸ 30% ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων εἰσπραττομένων ἐκουσίων εἰσφορῶν.

ζ) Τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων τῶν Μητροπόλεων, ὡς καὶ 3% τῶν εἰσοδημάτων τῶν κτημάτων τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων.

η) Τὴν ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τυχόν παρεχομένην ἐπιχορήγησιν καὶ εἴ τι ἄλλο ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον μετ' ἐγκρίσιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ.

Τὰ Μητροπολιτικά Ταμεία προτείνομεν νὰ ἀναλάβουν τὰς ἐξῆς δαπάνας :

α) Τὴν καταβολὴν τοῦ 30% τῆς μισθοδοσίας, συντάξεως, ἐξόδων ὑγείας τῶν ἐφημερίων, διακόνων, ἱεροκηρύκων, ἐξομολόγων, ψαλτῶν, νεωκόρων καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς περιφέρειας των, ὀλοκλήρου δὲ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Γραφείῳ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν ἱεροκηρύκων, ἐπιθεωρητῶν καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς Μητροπόλεως.

β) Τὰς ἄς σήμερον ὑπέχουν διὰ τὰς Μητροπόλεις δαπάνας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τοῦ TAKE.

γ) Τὴν καταβολὴν τοῦ 5% πρὸς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τοῦ ΟΔΕΠ.

Προτείνομεν, ἵνα τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεία ὡς ἔσοδα ἔχουν :

α) Τὸ 20% ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κηροῦ.

β) Τὸ 70% τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν τῶν ἐνοριτῶν καὶ τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐνοριακῶν κτημάτων.

γ) Τὰ ἐκ δίσκων καὶ ἱεροτελεστιῶν προερχόμενα.

δ) Τὰ ἐξ ἀγορῶν, ἐράνων, ἐορτῶν κ.λπ. ἔσοδα.

ε) Τὰς κρατήσεις τῶν ὑπ' αὐτῶν μισθοδοτουμένων καὶ συνταξιοδοτουμένων.

στ) Τὴν τυχόν ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ταμείου παρεχομένην ἐπιχορήγησιν καὶ

ζ) Δωρεὰς καὶ κληρονομίας τῶν εὐσεβῶν.

Τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεία προτείνομεν νὰ ἀναλάβουν τὰς ἐξῆς δαπάνας :

Τῆς συντηρήσεως, ἐπισκευῆς, ἐπεκτάσεως, διακοσμήσεως, ἀνεγέρσεως τῶν ἱερῶν Ναῶν, προμη-

θείας τῶν διὰ τὴν τέλεσιν τῆς Λατρείας ἀναγκαίων, τῆς καταβολῆς τοῦ 70% τῆς μισθοδοσίας καὶ συντάξεως τῶν ἐξ αὐτῶν μισθοδοτουμένων, τῆς καταβολῆς τοῦ 30% εἰς τὰ Μητροπολιτικά Ταμεία, τῆς περιθάλψεως τῶν ἐνδεῶν τῆς Ἐνορίας, τῆς παροχῆς ὑποτροφῶν εἰς ἀπόρους φοιτητὰς καὶ εἴ τι ἄλλο ἤθελεν ἀποφασίσει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ἐγκρίνει δὲ τὸ Μητροπολιτικόν.

Τὰ Μοναστηριακὰ Ταμεία ἔσοδα μὲν ἔχουν τὰ σημερινὰ ἔσοδα τῶν Μονῶν, ἔξοδα δὲ τὰ σήμερον εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν ἀναγραφόμενα, ὡς καὶ ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τοῦ ΟΔΕΠ, δυνάμενον νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ 60% τῶν ἐσόδων τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ.

Τὰ ἔσοδα τῶν Ταμείων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων εἶναι τὰ σήμερον ὑπάρχοντα, ἐπὶ πλεόν δὲ ἢ τυχόν ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου παρεχομένη εἰς αὐτὰ ἐπιχορήγησις. Ἐξοδα δὲ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς αὐτῶν σήμερον ἀναγραφόμενα.

Τὰ τυχόν πλεονάσματα ἐκ τῶν ἐνοριακῶν καὶ μοναστηριακῶν Ταμείων διαβιβάζονται εἰς τὰ Μητροπολιτικά καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν εἰς τὸ Κεντρικόν. Τὰ δὲ τυχόν ἐλλείμματα τῶν Μητροπολιτικῶν καλύπτονται ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ, καὶ τῶν Ἐνοριακῶν καὶ Μοναστηριακῶν ἐκ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ταμείου. Τὰ τυχόν ὑπάρχοντα πλεονάσματα τῶν Ἰδρυματικῶν Ταμείων παραμένουν ὡς ἀποθεματικά αὐτῶν, ἐνῶ τὰ τυχόν σημειούμενα ἐλλείμματα αὐτῶν καλύπτονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Ταμείου.

Ε'

Λύσεις διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Δικαιοσύνην

1. Καθορισμὸς τῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλος, εἰμὴ ἐπανορθωτικός. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Δικαιοσύνη ὡς ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς Ἀποστόλους καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐμφανίζεται αὐστηρὰ καὶ ἀκαμπτος, ἐν τούτοις προέρχεται ἐξ ἀγάπης. Διότι ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἀπολείπει τὸν Θεὸν καὶ ἐπομένως καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του. Ἐντεῦθεν, προτείνομεν, ἵνα καθορισθῇ, ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης ποινῶν εἶναι καθαρῶς ἐπανορθωτικός, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῆται παραλλήλως πρὸς τὴν ἀγάπην ἕναντι τοῦ πταίσαντος καὶ ἡ ἀγάπη ἕναντι τοῦ πληρώματος, τὸ ὁποῖον κατ' οὐδένα τρόπον ἐπιτρέπεται νὰ σκανδαλίζεται.

2. Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστικῶν Ὁργάνων

Πρὸς εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀπόκτησιν δικαστικῆς συνειδήσεως ὑπὸ τῶν δικαζόντων, προτείνομεν νὰ καθιερωθῇ ὁ θεσμὸς τῶν μονίμων δικαστῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ θεσμὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ εἰσαγγελέως, ἀπάντων τούτων ὄντων κληρικῶν.

Οἱ μόνιμοι οὗτοι ἐκκλησιαστικοὶ δικασταὶ προτείνομεν, νὰ ἀποφαίνωνται γνώμην ἄνευ ψήφου. Νὰ ὀνομάζωνται δὲ ἔκδικοι, ὁ δὲ παρὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δικαστηρίοις κληρικὸς εἰσαγγελεὺς νὰ ὀνομάζεται πρωτέκδικος καὶ ὁ παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ Συνοδικῷ Δικαστηρίῳ ἐκκλησιαστικὸς εἰσαγγελεὺς, γενικὸς πρωτέκδικος.

Δύο ἔκδικοι νὰ παρακάθηνται παρὰ τῷ ἐπισκοπικῷ δικαστηρίῳ, ὁμοίως δύο παρὰ τῷ πρωτοβαθμίῳ συνοδικῷ διὰ τοὺς ἱερεῖς, διακόνους καὶ μοναχοὺς δικαστηρίῳ καὶ τέσσαρες παρὰ τῷ δευτεροβαθμίῳ συνοδικῷ διὰ τοὺς αὐτοὺς δικαστηρίῳ.

Ἴνα ἐπιτευχθῇ, ἐπίσης, ποιὰ τις μονιμότης προσώπων παρὰ τοῖς συνοδικοῖς διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς δικαστηρίοις, τὸ πρωτοβάθμιον συνοδικὸν διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς δικαστήριον προτείνεται νὰ ἀποτελῆται ἐκ τῶν δεκατριῶν ἀρχαιοτέρων ἐνεργεῖα ἀρχιερέων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ προστίθενται τέσσαρες ἔκδικοι, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ πρωτέκδικος. Τὸ δὲ δευτεροβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς συνοδικὸν δικαστήριον νὰ σύγκειται ἐκ δεκαπέντε ἀρχιερέων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταλέγωνται οἱ μετὰ τοὺς δεκατρεῖς τοῦ πρωτοβαθμίου ἀρχαιοτέροι ἐκ τῶν ἀρχιερέων μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ δεκαπέντε. Εἰς τὸ δευτεροβάθμιον συνοδικὸν διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς δικαστήριον νὰ παρακάθηνται πέντε ἔκδικοι, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ γενικὸς πρωτέκδικος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ εἶναι καὶ Ἀρχιερεὺς.

Οἱ ἔκδικοι καὶ πρωτέκδικοι ἔχουν εἰδικὴν δοσινδικίαν, ὑπαγόμενοι πειθαρχικῶς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὸν γενικὸν πρωτέκδικον καὶ δικαζόμενοι δι' οἷον δὴποτε αὐτῶν παράπτωμα μόνον ὑπὸ τῶν συνοδικῶν δι' Ἀρχιερεῖς δικαστηρίων, ὁ δὲ Γενικὸς πρωτέκδικος ὑπὸ τοῦ διὰ τοὺς Συνοδικοὺς Συνέδρους Ἀνωτάτου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, μὴ συμμετεχόντων μόνον τῶν κατηγορουμένων.

3. Προσαρμογὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικονομίας

Ἴνα προσλάβῃ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἡμῶν Δικονομία χριστιανικώτερον χαρακτήρα, προτείνομεν νὰ ὑποστῇ ὠρισμένης μεταβολῆς. Οὕτω, π.χ. ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου νὰ βαρύνῃ τὸν μηνυτὴν καὶ ὁ κατηγορούμενος μέχρις ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του νὰ θεωρῆται ἀθῶος καὶ νὰ συμπεριφέρεται τὸ δικαστήριον πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀθῶον. Ὅμοίως, οἱ μάρτυρες νὰ ἐμφανίζωνται καὶ πρὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ οὐχὶ μόνον πρὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, αἱ δὲ συνεδριάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων νὰ γίνωνται δημοσίαι, ἵνα ἐμπεδωθῇ παρὰ τῷ λαῷ ἡ πεποίθησις περὶ τῆς ἀκριβοδικαίας κρίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων πάντων τῶν βαθμῶν. Συνεδρίαὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν δύναται νὰ γίνωνται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀποφασίζῃ τὸ οἰκεῖον Δικαστήριον.

Ὅμοίως, πρὸς προάσπισιν τοῦ σχήματος καὶ τοῦ κύρους τῶν καταδικαζομένων καὶ τῶν ὑποδίκων κληρικῶν, νὰ λειτουργήσῃ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σωφρονιστήριον, ὀριζόμενον τοῦ τόπου καὶ ἐκπαιδευομένου ἐντὸς ἔτους τοῦ σχετικοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπη νὰ εἶναι τοιοῦτου ἡθους καὶ νὰ ἔχῃ οὕτω μορφωθῇ, ὥστε νὰ μὴ παρασυρθῇ ὑπὸ τῶν σωφρονιζομένων, ἀλλὰ τὸναντίον νὰ ἐπιδράσῃ ἐπ' αὐτῶν εὐεργετικῶς, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἐξευτελίξῃ αὐτούς, ἢ νὰ δεικνύῃ πρὸς αὐτοὺς περιφρόνησιν.

Πόροι διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Σωφρονιστηρίου δύναται νὰ εἶναι τὸ σιτηρέσιον ἢ τὸ ἐπίδομα, τὸ ὁποῖον λαμβάνουν ἐκ τῶν Μονῶν των οἱ καταδικαζόμενοι καὶ οἱ ὑπόδικοι, ἐπιχορήγησις τις ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ καὶ ἀνὰ ἑκατὸν δραχμαὶ ἐτησίως ἐξ ἐκάστης Μητροπόλεως δι' ἑκάστην χιλιάδα πνευματικῶν τέκνων αὐτῆς. Ἐν τῷ Σωφρονιστηρίῳ θὰ ἐκτίωνται αἱ πάσης φύσεως ποιναί, ἔτι καὶ αἱ ὑπὸ αὐτῶν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλόμεναι.

Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων δικαζόμενα παραπτώματα προτείνομεν, νὰ μὴ ἰσχύῃ ἡ παραγραφή.

Εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια ἀπάντων τῶν βαθμῶν προτείνομεν, ἵνα ὁ κατηγορούμενος δικαιοῦται νὰ ἔχῃ συνήγορον κατὰ προτίμησιν κληρικόν, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἔχῃ ὀρίσει οὗτος, νὰ δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ὀρίσῃ αὐτεπαγγέλτως.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΩΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

B'

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περισπούδαστε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, Κύριε Ἱερώνυμε, τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασταζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα τὸ ἀπὸ 19 παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου γράμμα τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος, δι' οὗ διαβιβάζεται ἡμῖν ἀντίγραφον τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου σχετικῶς μὲ τὴν ἀντικανονικὴν αὐτοανακήρυξιν εἰς αὐτοκέφαλον τῆς οὕτω καλουμένης Ὁρθοδόξου Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχαριστοῦντες τῇ Ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Μακαριότητι ἐπὶ τῇ κοινοποιηθείσῃ καὶ ἡμῖν ἀποφάσει τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς «Μακεδονικῆς Ἐκκλησίας», ἐσωκλείομεν πρὸς πληροφориάν Αὐτῆς ἀντίγραφον ἡμετέρου ἀπαντητικοῦ γράμματος πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν Πατριάρχην Σερβίας καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν κύριον Γερμανὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἀπονέμομεν τῇ Ὑμετέρᾳ πολυποθήτῳ ἡμῖν Μακαριότητι καὶ αἰθῆς τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῇ Κύπρου,
τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1967.

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Κύπρου ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Γ'

ΤΟΥ ΜΑΚ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΑΓΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1865/1967

Μακαριώτατον Κύριον Ἱερώνυμον,
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Ἀθῆναις

Μακαριώτατε,
Βαθυσέβαστε Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ἐλάβομεν τὴν ἐπ' ἀριθμ. 4100 ἀνακοίνωσίν Σας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Μητροπόλεως Μακεδονίας, τῆς ἀθαιρετῶς ἀνακηρυχθείσης εἰς «Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν», καὶ ἀπαντῶντες ἀνακοινοῦμεν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν συμμερίζεται πλήρως τὴν ἀποφιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἢ ὅποια ἐδράζεται ἐπὶ τῆς ἀρχαίας παραδόσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ στηρίζεται ἐπὶ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὴν ἀθαιρεσίαν τῶν Μακεδόνων Ἀρχιερέων, τῶν περιπεσόντων εἰς πειρασμὸν καὶ ἀπειθησάντων εἰς τὴν πνευματικὴν Μητέρα - Σερβικὴν Ἐκκλησίαν. Τὴν γνώμην τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ζητήματος ὁμοίως ἐγνωρίσαμεν, δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1967, εἰς τὴν Αὐτοῦ Ἀγιότητα τὸν Πατριάρχην τῶν Σέρβων κ. Γερμανόν. Ἀκαταπαύστως ἀναπέμπομεν δεήσεις πρὸς τὸν Κύριον, ἵνα φυλάττῃ τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ ἀπὸ αἱρέσεων καὶ σχισμάτων, σώων καὶ ἀκεραίαν μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Μετ' ἐγκαρδίου ἀγάπης ἀδελφικῶς περιπτυσσόμεθα τὴν Ὑμετέραν ἀξιοσέβαστον Μακαριότητα.

Ἐν Πράγᾳ τῇ 7ῃ Νοεμβρίου 1967.

† Ὁ Πράγας ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Θὰ ἐξυψώσῃ ταχέως τὸ κύρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης καὶ θὰ προαγάγῃ τὸν σεβασμὸν τόσο ἐναντι τῆς προσωπικότητος τοῦ κατηγορουμένου, ὅσον καὶ ἐναντι τοῦ συνόλου πληρώματος, ἢ ταχεῖα ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων. Τοιοῦτοτρόπως, οὔτε ὁ κατηγορούμενος θὰ μένῃ ἐπὶ πολὺ ὑπὸ

τὴν κατηγορίαν, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸ πλήρωμα θὰ μένῃ τετραυματισμένον καὶ ἐν ἀμφιβόλῳ ἔχον τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι διὰ τῆς παρατάσεως τῆς ἐκκρεμότητος ἐπιχειρεῖται, ὅπως λησμονηθῇ ἡ κατηγορία καὶ ταφῇ ἐν τέλει ἡ ὑπόθεσις.

(Συνεχίζεται)

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ε Ι Σ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ

Θ'

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Τῷ Πανιερωτάτῳ, Ἐλλογιμωτάτῳ καὶ Σεβασμιωτάτῳ Δεσπότη Κυρίῳ Ἱερωνύμῳ, Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀδελφικὴν ἀπονέμων προσκύνησιν, προσφωνῶ ἐν Κυρίῳ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἐπιτίνας χερσὶν ἐδεξάμην τὰ Εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας προσφιλεστάτης μοι Μακαριότητος, καὶ ἐκ ψυχῆς ἐδόξασα καὶ αἰθίς, καὶ αἰεὶ δοξάζω τὸν Θεόν, διὰ τὴν θαυμαστὴν ἄνοδον Ὑμῶν, τοῦ ἀξίου Προκαθημένου, εἰς τὸν ἔνδοξον καὶ Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐνθυμούμενος τὸν παρελθόντα χειμῶνα, καθ' ὃν τὸ σκόφος τῆς Ἐκκλησίας ἐκλυδωνίζετο, καὶ τὴν παροῦσαν γαλήνην βλέπων, οὐ παύομαι λέγων τὸ τοῦ Χρυσορρήμονος: «Ἐὐλόγητός ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων αὐτά, ὁ ποιήσας φῶς ἐκ σκότους, ὁ κατὰγον εἰς πύλας Ἄδου καὶ ἀνάγων, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν».

Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ χαίρω καὶ συγχαίρων ἀγάλλομαι ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ ἐνθρονίσει Ὑμῶν ἐπὶ τὴν ὑψηλὴν Λαυράν, ἵνα λάμψῃ καὶ ὡς Ἀρχιερεὺς τὸ φῶς αὐτῆς παντὶ τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Πληρώματι:

Δοξάζομεν τὸν ἐν Τριᾷδι Θεόν, ὅστις ἐν τῇ ἀπέριω Ἀυτοῦ εὐσπλαγγνίᾳ καὶ ἀγαθότητι ἔσωσε καὶ πάλιν τὴν δεινοπαθούσαν Πατρίδα μας ἀπὸ τῆς φοβερᾶς περιπετείας καὶ ἐνδοχόμεως καταστροφῆς, διὰ τῶν Ἀγγέλων Αὐτοῦ ἐν στολῇ στρατιωτικῇ, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἐπαξίου Ὑμῶν προαγωγῆς, ὡς Προκαθημένου ταύτης, ἵνα, μετὰ τῶν ἀξίων περὶ Ὑμᾶς Ἀγίων Συνοδικῶν, ἀγωνισθῆτε διὰ τὸν ἐπανεναγγελισμόν τοῦ Λαοῦ μας, καὶ διδάξητε ἐμπράκτως τὴν καιρὴν ἐντολήν τῆς Ἀγάπης.

Παρακαλοῦμεν τὸν Παντοδύναμον Κύριον καὶ Μέγαν Ἀρχιερέα Χριστὸν νὰ ἐνισχύῃ τὴν Σὴν Κορυφήν, φωτίζων Ὑμᾶς.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ταπεινόφρονα ἔκκλησιν Ὑμῶν περὶ «βοηθείας καὶ συναντίληψως» ἐμοῦ, τοῦ οὐχὶ ἀξίου, δηλοῦμεν ὅτι, ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσιν, πάντοτε θὰ ἱκετεύομεν τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως Ὑμῶν διὰ τῆς Θείας Χάριτος καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὰ κελεύσματα Ὑμῶν τε καὶ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, πειθαρχοῦντες, προθύμως θὰ ἐκτελῶμεν πάντοτε πλήρως.

Ἐπιτρέψατε, Ἁγιε Δέσποτα, νὰ ἀναφέρω τὰ τοῦ Ἀποστόλου λόγια: «Ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἐ-

κουσίως, τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος κομμιεῖσθε τὸν ἀμαράντων τῆς δόξης στέφανον» (Α' Πέτρο. ε', 2, 4).

Ἐρωμένον σε διατηροῖ ὁ Κύριος, ἀναβάσεις ἱερᾶς ἐν τῇ καρδίᾳ διατιθέμενον, ἐκ δυνάμεώς τε εἰς δύναμιν πορευόμενον, τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενον, ἕως ἂν κατὰ τὸν Ἰσαὰκ προβαίνων «μέγας γένη σφόδρα», ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀσπασόμενος τὴν Ἀγίαν Σας δεξιάν, διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Ἐν Λευκάδι τῇ 28 Ἰουνίου 1967.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Γ'

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργεῖ Κύριε Ἱερώνυμε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπασόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἄσμενοι ἐδεξάμεθα τὰ ἀπὸ 27 Μαΐου 1967 Εἰρηνικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, δι' ὧν αὐτὴ κατὰ τὸ παλαιὸν τῆς Ἐκκλησίας ἔθος ἐξαγγέλλει τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς καὶ ἀνάρρησιν ἐπὶ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ διαβεβαίωσι, ὅτι πᾶσαν καταβαλεῖ προσοχὴν καὶ φροντίδα πρὸς ἐπίλυσιν τῶν γενικωτέρων τῆς Ἐκκλησίας προβλημάτων.

Ἐν χαρᾷ οὖν τῇ Ὑμετέρα ἀγάπῃ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀνταποδίδοντες, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης περιέπῃ τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐπὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Αὐτῆς Θρόνου, ἐπὶ μῆκιστον ὑγιαίνουσαν καὶ εὐσεβοῦσαν καὶ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομοῦσαν, εὐδοκούμενον Αὐτῆς τῶν ἱερῶν πόθων ὑπὲρ τοῦ νοητοῦ ἀμπελώνας.

Διαβεβαιοῦμεθα δ' Αὐτῇ, ὅτι προθύμως καὶ ἡμεῖς παρέξομεν πᾶσαν δυνατὴν συναντίληψιν ἐν τῇ ἐπιλύσει τῶν ἐν ἐκκρεμότητι εὐρισκομένων καὶ κανονικῆς διευθετήσεως ἐπιδεομένων ζητημάτων τῆς καθ' ὅλον Ἐκκλησίας.

Πόθῳ δ' ἀδελφικῷ καὶ αἰθίς περιπτυσσόμενοι, τὰ ἔτη Αὐτῆς παρὰ Κυρίου εἰς πλεῖστα εἰρηνικὰ καὶ σωτήρια αἰτούμενοι, διατελοῦμεν.

Ἐν Λαμιά, 20 Ἰουλίου 1967.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος
Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Φθιώτιδος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΙΑ'

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΖΙΧΝΩΝ

Τῆ Α. Μακαριότητι, τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος Κυρίῳ Ἰερωμόω

Εἰς Ἀθήνας

Μακαριώτατε,

Πάνν ἄσμένως ἐλάβομεν σήμερον τὰ ἀπὸ 27ης παρελθόντος μηνὸς Εἰρηρικὰ Γράμματα τῆς Ὑμετέρας πεπνυμένης καὶ λίαν ἡμῶν ἀγαπητῆς Μακαριότητος, δι' ὧν Αὐτῆ, ἀγγέλλουσα τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον Ἀθηνῶν ἀνάρρησιν Αὐτῆς καὶ τὴν τῆς προεδρίας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἀνάληψιν, εἰς κοινωνίαν ἀγάπης χωρεῖ, καὶ ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας μετὰ τῶν συνεπισκόπων κατάρχεται, καὶ ἀντίδοσιν ἀγάπης καὶ προσευχῶν καὶ συναντιλήψεως ἐκζητεῖ.

Πρὸς ταῦτα δ' ἀπὸ καρδίας ἀποκρινόμενοι, ἐπιθυμοῦμεν διαβεβαιώσασθαι τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ὅτι σπουδάζομεν καὶ ἡμεῖς, ὅση περίεστιν ἡμῶν δύναμις, συνεργῆσαι Αὐτῇ πάντοτε, εἰς ὅ,τι ἂν δεήσει, καὶ κούφισσθαι κατὰ τὸ ἀνήκον ἡμῶν μέρος—ἢ καὶ κατὰ τὴν ἐκχωρηθησομένην ἡμῶν μοῖραν—τὸ ὅπερ Αὐτῆ ἐπωμίσθη δυσβάστακτον ὄντως βάρος.

Συγχαίροντες δὲ θερμῶς ἐπὶ τῇ παρὰ Θεοῦ ταύτῃ κλήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ ἐν ἀγάπῃ πολλῇ ἀδελφικῶς ταύτην ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, διατελοῦμεν

Ν. Ζίχνη, τῆ 27 Ἰουνίου 1967.

Ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

ΙΒ'

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Μακαριώτατε ἐν Κυρίῳ Ἀδελφέ,

Ἀνεκλάλητον καὶ βαθεῖαν ἠσθάνθημεν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Ὑμῶν εἰς τὸν Ἀποστολικὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τῶν Ἀθηνῶν, ἣν ἐξεδηλώσαμεν ἤδη αὐθορμήτως καὶ παραχρῆμα διὰ τηλεγραφημάτων καὶ διὰ τῆς παραστάσεως ἡμῶν κατὰ τὴν ἐνθρόνισιν

Ὑμῶν, ὅτε καὶ ἀσπασόμενοι τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Μακαριότητα, προσεφώνησαμεν ταύτην δεόντως καὶ ἠδέως, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀπάντησις αὐτῆ εἰς τὸ εἰρηρικὸν Ὑμῶν γράμμα τῆς 27/5/1967, νὰ ἀποτελῇ ἓνα δεοντολογικὸν τύπον.

Ἐν τούτοις δραττόμεθα καὶ αἰθῆς τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ ἐκφράσωμεν τὴν μεγίστην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν, ἐπὶ τῷ γεγονότι τῆς ἀναδείξεως Ὑμῶν, ὡς Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπου πάσης Ἑλλάδος.

Διακατεχόμεθα ἐκ τῆς ἐδραίας πεποιθήσεως, ὅτι ὁ Θεός, ἀπαντῶν εἰς τὰς φανεράς καὶ ἀφανεῖς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας, ἐπενέβη ἐμφανῶς καὶ ἀνέδειξεν Ὑμᾶς Κριτὴν καὶ Ἐπίσκοπον τοῦ Λαοῦ Αὐτοῦ.

Οὕτως, ἐξεπληρώθη ἐνδόμυχος ἐπιθυμία ἡμῶν περὶ τοῦ ποσώπου Ὑμῶν καὶ περὶ τοῦ προσήκοντος εἰς Ὑμᾶς διακονήματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὃ ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ εἴχετε ἀναλάβει, καὶ ἤρθη ἡ ἀδικία, ἣτις ἐγένετο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐδφράνθη ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Ὑμῶν καὶ ἐβόησε ἐν χαρᾷ, λέγουσα «μεγαλάνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγὸν καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως καὶ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωματῶν μου». Προσβλέπει δὲ πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, ὡς πρὸς τὸν καλὸν καὶ γνήσιον ποιμένα καὶ ἀκολουθεῖ μετ' ἐμπιστοσύνης.

Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐνότητι τῆς πίστεως καὶ τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς δόξαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Του, συμπαριστάμεθα καὶ συμπορευόμεθα ὡς ταπεινοὶ σύνδουλοι, εἰς τὴν δύσβατον καὶ ἀνωφερῆ δόδον, ἣν ἤρξατο βαδίζουσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, δεόμενοι ταπεινῶς τοῦ Κυρίου, ὅπως παράσχη Ὑμῶν δαφίλειαν φωτισμοῦ, συνέσεως καὶ δυνάμεως κατ' ἄμφω.

Περαίνοντες τὸ παρὸν καὶ πάλιν ἀσπασόμενοι Ὑμᾶς, ἡδιστα προσλαλοῦμεν: «ἐντενε καὶ κατενοδοῦ καὶ ἀρχιεράτενε ἔνεκεν δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ Κυρίου τῶν δυνάμεων».

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 20ῆ Νοεμβρίου 1967.

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ ἀδελφὸς

† Ὁ Κεφαλληνίας ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Πρωταγωνιστής ενότητας.

Ὁ διεθνῆς τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκφράζη τὴν ἱκανοποίησίν του, σχολιάζων τὴν πρόσφατον συνάντησιν τῆς Α. Θ. Πατριότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου μετὰ τῶν Προκαθημένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ μετὰ τοῦ Πάπα, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν ἰθυόντων τῶ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ σημασία τῆς Πατριαρχικῆς ὁδοπορίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν ἤδη τὴν ἱκανοποίησίν της ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξήρθη τῷ ὄντι ἐπιγραμματικῶς ὑπὸ τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὅστις προσφωνῶν τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἶπε, μετὰ τῶν ἄλλων τὰ ἐξῆς: «Ἰστάμεθα ἐνταῦθα ὁμοῦ ἐν τῇ χαρᾷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἡ ἡμέρα νῦν ἐπέστη καὶ παρέχει χαρὰν πᾶσιν ἡμῖν, οἵτινες χαιρετίζομεν ὑμᾶς ὡς Πατριάρχην καὶ ὡς πρωταγωνιστὴν τῆς ἐνότητος ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν. Πλείστοι ἀρχηγοὶ Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὐδέποτε ὁμοῦ προηγουμένως Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπεσκέφθη ἡμᾶς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μετὰ θαυμασμῶν παρεκολληθήσαμεν τὴν γενναίαν ἡγεσίαν ὑμῶν καὶ τοῦ ἰδίου ὑμῶν χριστιανικοῦ ποιμνίου καὶ τὰς πρωτοβουλίας ὑμῶν ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ἐνότητος».

Πεντηκονταετηρὶς ἱερωσύνης.

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, κατὰ τὴν διάρκειαν πρόσφατου συνεδρίου αὐτῆς, ἀπεφάσισε νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐαρέσκειάν της πρὸς τὸν αἰδεσιμολογιώτατον πρωτοπρεσβύτερον καὶ κατηχητὴν κ. Ἀγγελὸν Νησιώτην ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ πατὴρ Ἀγγελος, ὡς προϊστάμενος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν καὶ ὡς Πρόεδρος τῶν «Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν Ἐνώσεων», ἀπέπτυξεν ἀξιόλογον κηρυκτικὴν, κατηχητικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν ἐργασίαν καὶ συνεβάλετο τὰ μέγιστα εἰς τὴν δημιουργίαν χριστιανικῶν κύκλων, δρώντων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας καὶ ἐμφοροῦμένων ὑπὸ τοῦ λειτουργικοῦ πνεύματος αὐτῆς. Ἀξία μείας εἶναι ὡσαύτως καὶ ἡ ἐν τοῖς κόλποις τῆς κινήσεως τοῦ πατρὸς Ἀγγέλου ἐκκολληθεῖσα καὶ ἀναπτυχθεῖσα χριστιανικὴ φοιτητικὴ κίνησις.

Ὁ πατὴρ Ἀγγελος ἀνεδείχθη εἰς πρότυπον ἐγγάμου ἱερέως, ἀποδεικνύων τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς ἐφημέριος, ὅταν ἐμφορῆται ὑπὸ θεοῦ ζήλου.

Φροντιστήριον ὑποψηφίων κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν.

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἐγένετο ἡ

τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργανουμένου Φροντιστηρίου ὑποψηφίων κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν, ὅπερ καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος θὰ λειτουργήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν αὐτῆς.

Ὡς ἐτοπίσθη ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἡ πρόθυμος προσέλευσις ἑκατοντάδων νέων καὶ νεανίδων πρὸς ἐνταξίαν αὐτῶν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας εἶναι λίαν χαρμόσυνος καὶ ἐλπιδοφόρος, διότι δι' αὐτῶν—μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκπαίδευσίν των ἐν τῷ μνημονευθέντι φροντιστηρίῳ καὶ μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ὡς κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν—ἐπὶ πολλὰ ἔτη αἱ ψυχαὶ πολλῶν χιλιάδων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν θὰ σμιλευθοῦν διὰ τῆς σμίλης τῆς χριστιανικῆς μορφώσεως καὶ θὰ ἀναδειχθοῦν εἰς πνευματικὰ καλλιτεχνήματα, ἅτινα θὰ κοσμοῦν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

«Εἶναι καθήκον ἡμῶν νὰ ἐνστερνισθῶμεν».

Ὁμιλῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Ράμμος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς τῆς ὑποδοχῆς τῶν πρωτοετῶν φοιτητῶν, ἐτόνισεν ὅτι οἱ φοιτηταὶ δέον νὰ προσανατολισθοῦν πρὸς τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδανικά: «Ἐχομεν τὴν τιμὴν καὶ τὸ βάρος, εἶπεν, νὰ εἴμεθα Χριστιανοὶ καὶ Ἕλληνες· ἔχομεν ἐπομένως θρησκευτὴν διανούσαν περίοδον 2000 ἐτῶν καὶ οὐ μόνον μὴ κλονισθεῖσαν, ἀλλ' ὀλονὲν διαδομένην καὶ ἐπικρατήσαν. Καὶ ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, ἀναπτυχθέντα πρὸ χιλιετιῶν καὶ ἐπιδράσαντα βασικῶς εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν νεωτέρων πολιτισμῶν. Τὸν ἐκ κατὰ θεῖαν βουλήν συνδυασμῶν τῶν δύο τούτων παραγόντων εἰς τὸ Βυζάντιον κατὰ τὴν μακρὰν περίοδον τῆς ἱστορίας αὐτοῦ δημιουργηθέντα ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμὸν, οὕτως ἀντάξιοι συνεχιστὰ καὶ κληρονόμοι φιλοδοξοῦμεν, καὶ δικαίως, νὰ εἴμεθα ἡμεῖς οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, καὶ τὰς ὑπὸ τούτων ἀνεγνωρισμένας καὶ παραδεδεγμένας ἀξίας καὶ τὰ συναφῆ ἀνώτερα ἰδανικά, νομίζομεν ὅτι εἶναι καθήκον ἡμῶν νὰ ἐνστερνισθῶμεν».

Ἀν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἐπιστήμονες ὁμίλων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ ἦτο πολὺ καλντέρα ἢ κατάστασις τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς κοινωνίας. Δι' αὐτό, ἅς εὐχηθῶμεν, ἵνα οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος φοιτηταὶ, οἵτινες θὰ εἶναι οἱ ἀδριανοὶ ἐπιστήμονες, ἐγκολπωθῶσι τοὺς λόγους τοῦ κ. Πρωτάνεως καὶ πραγματοποιήσωσι τὴν προτροπήν, δι' ἧς οὗτος κατέκλεισε τὴν πρὸς αὐτοὺς ὁμίλιαν τον: «Προσπαθήσατε νὰ καταστήτε ὑπόδειγμα ἀνθρώπων, ἐπιστημόνων, λειτουργῶν καὶ πρὸ παντὸς Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν».

Προβολὴ τῆς Βυζαντινῆς τέχνης.

Ἡ ὑπὸ τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐκτύπωσις μεγάλου πολυχρόμου

ἡμεροδείκτου τοῦ τοίχου, ὅστις προβάλλει τὸν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τῆς Βυζαντινῆς τέχνης, ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ σημαντικὸν κενὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐκδόσεων.

Ὡς σημειοῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, προλογίζων τὴν ἐκδοσὶν αὐτήν, αἱ δώδεκα εἰκόνες, αἱ ὁποῖαι κοσμοῦν τὰ φύλλα τῶν δώδεκα μηνῶν, παρουσιάζουν εἰς τὴν ἐποχὴν μας τὴν καλλιτεχνικὴν ποιότητα καὶ τὸ βάθος τῆς ἐκφράσεως καὶ τὴν ἐξαύλωσιν τῶν μορφῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωγραφικῆς καὶ μεταδίδουν μὲ τὸν τρόπον τῶν ἐν μῆνυμα πνευματικῶν εἰς τὸν σύγχρονον ἄνθρωπον. Οὕτως, ἐνόησον τὴν παράδοσιν μὲ τὴν ἐπικαιρότητα, τὸν χρόνον, ὁ ὁποῖος τρέχει ἀδιακόπως μὲ τὰ γεγονότα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποῖα ἀγιάζουν τὸν χρόνον καὶ τὴν ἱστορίαν καὶ ἀνοίγουν τὸν δρόμον διὰ τὴν ἐπικρατήσιν τῆς αἰωνίας βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Πιστεύομεν, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἀναρτήσῃ τὸν ἡμεροδείκτην αὐτὸν εἰς τὴν οἰκογενειακὴν του ἐστίαν ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐργασίας του θὰ ἔξῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους συνεχῶς ἐνώπιόν του τὴν ὠραιότητα καὶ ἐκφραστικότητα τῶν δημιουργημάτων τῆς Ὁρθοδόξου ἀγιογραφίας καὶ θὰ βοηθῆται εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν του μὲ τὸν Θεόν».

«Ἡ καταστατικὴ νομοθεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Μόλις ἐκκυκλοφόρησεν ἡ ἐργασία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους κ. Βαρνάβα ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μέχρι σήμερον Καταστατικῶν νόμων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν συναφῶν πρὸς αὐτοὺς καταστατικῶν χαρακτήρος ἐπισήμων κειμένων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ καταστατικὴ νομοθεσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου». Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὀγκώδη ἐργασίαν, διαρουμενὴν εἰς τέσσαρα μέρη, ἦτοι τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Καταστατικὰς Πράξεις, τὰς περὶ θρησκείας Συνταγματικὰς διατάξεις, τοὺς βασικοὺς Καταστατικοὺς Νόμους, ὅφ' ἕκαστον τῶν ὁποίων σημειοῦνται πᾶσαι αἱ γενόμεναι τροποποιήσεις ἢ συμπληρώσεις, καὶ τὰ Σγέδια Καταστατικῶν Νόμων, τινὰ τῶν ὁποίων ὡς λίαν δυσεῦρετα ἦσαν ὅλως ἄγνωστα, προτάσσεται ἐκάστου μέρους χρησιμοτάτη κατατοπιστικὴ εἰσαγωγή, παρατίθενται δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐργασίας ταύτης ἐκτενεῖς ἐρευνητικοὶ πίνακες, οἵτινες καθιστοῦν εὐχρηστον τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου καὶ διευκολύνουν τὴν λεπτομερειακὴν, ἀλλὰ καὶ συνοπτικὴν θεώρησιν καὶ ἐπισκόπησιν τῶν διαφορῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων καὶ ζητημάτων.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ Σεβ. Κίτρους, ἐγκριθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπλήρωσε τῷ ὄντι σημαντικώτατον κενὸν καὶ θὰ ὑποβοηθῆ σπουδαίως πᾶσαν μελλοντικὴν προσπάθειαν σχετικῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης ἢ ἀναθεωρήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Πλουσιωτάτη κοινωφελῆς δρᾶσις.

Θεομότατα συγχαρητήρια πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλικὴν Ἀεροπορίαν διὰ τὴν πλουσιωτάτην κοινωφελῆ δρᾶσίν της, ἣτις παρέσχε μεγάλην ἀνακούφισιν εἰς πολλοὺς πάσχοντας, ἀπευθύνει ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Διακόσμιαι δεκαεπτὰ πτήσεις δι' ἀεροσκαφῶν «Ντακότα» καὶ ἑλικοπτέρων πρὸς ἐπείγουσαν μεταφορὰν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν ἐξ ἄλλης τῆς χώρας, μεταφορὰ καὶ ρίψεσι ὑγιεινομηκῶν προσωπικοῦ καὶ φαρμακευτικοῦ ἔλικου, βοήθεια πρὸς τοὺς σεισμοπλήκτους, ἐντοπισμὸς καὶ παροχὴ βοήθειας πρὸς κινδυνεύοντα πλοῖα, διάσωσις ναυαγῶν καὶ κατάσβεσις πυρκαϊῶν δασῶν εἶναι τινες ἐκ τῶν πρωτοβουλιῶν, τὰς ὁποίας ἀνέπτυξεν ἡ E.B.A. κατὰ τὸ πρότον ἐξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους. Ἐπὶ πλέον 3.536 φιάλαι αἵματος προσεφέρθησαν ἐντὸς ἔτους ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ τῆς E.B.A. εἰς τὰς τραπέζας αἵματος τῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐξηγοῦν διατὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐξεδήλωσε ποικιλοτρόπως ἐσχάτως τὴν ἐγγνωμοσύνην του πρὸς τὴν E.B.A., ὡς καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας, αἵτινες οὐ μόνον δημιουργοῦν ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντων τῶν Ἑλλήνων τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας, ἀλλὰ καὶ ποικιλοτρόπως εὐεργετοῦν αὐτούς.

Ἐποτίμησις τῆς νομοσύνης τῶν ἄλλων.

Ὁρθῶς ἐσημειώθη ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Κόσμῳ», ὅτι οὐδόλως εἶναι ἐκπληκτικόν, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Τιράνων ἐκλείσει πάντας τοὺς ναοὺς—ὡς ἀναφέρουν ξέροι ἐπισκέπται της—καὶ μετέτρεψεν αὐτοὺς εἰς ἀποθήκας, γραφεῖα καὶ «κέντρα ψυχαγωγίας».

Ἡ ἐπίσημος δικαιολογία, ἣτις παρῆσθη πρὸς τοὺς ξένους τῆς Ἀλβανίας διὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτην, ἦτις καταλύει πᾶσαν ἔθνοιαν ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, εἶναι, ὅτι οἱ ναοὶ δὲν ἐκλεισθήσαν κατόπιν διαταγῆς τῆς ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατόπιν... αἰτήσεως τοῦ λαοῦ, «διαφοτισθέντος» καταλλήλως ἐπὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος!

Τοιαύτη καὶ τοσαύτη Ἐποτίμησις τῆς νομοσύνης τῶν ἄλλων ἐκ μέρους τῶν ἀκολουθούντων τὴν «σκέρην τοῦ Μάο» Ἀλβανῶν κομμουνιστῶν εἶναι τῷ ὄντι ἀπαράδεκτος.

Ὁ νέος Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐπληρώθη διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου, Καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἡ θέσις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναμένει, ὅτι ὁ σπουδαιότατος οὗτος θεσμός αὐτῆς θὰ εἰσέλθῃ εἰς περίοδον πνευματικῆς ἀκμῆς. Ὁ Καθηγητὴς κ. Θεόδωρος, εἰδικὸς εἰς τὸν Πρακτικὸν τῆς Θεολογίας κλάδου, πολλὰ δύναται νὰ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αποστολική Διακονία

'Ιερά Σύνοδος

'Η 'Ιερά Σύνοδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ μεγίστη εἰς αἷμα θυσία τῶν κληρικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πάλαι τε καὶ ἐπ' ἑσχάτων ὑπὲρ τῆς ἀνωμότητος πατρῶος ἡμῶν πίστεως καὶ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν πατριδος ἔχει παρά πάντων ἀναγνωρισθῆ, ἡ δὲ ἀνέγερσις καταλλήλου Μνημείου πρὸς τιμὴν αὐτῶν εἶναι αἴτημα σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς χριστιανικοῦ πληρώματος τῆς Ἀγιοπάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀπεφάσισε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20 Νοεμβρίου τὴν ἀνέγερσιν Μνημείου τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος μαρτυρησάντων καὶ τελειωθέντων κληρικῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀπέθεσε δὲ εἰς Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν παρακολούθησιν καὶ προώθησιν τοῦ ἔργου, ἵνα ἐπιτευχθῆ ταχέως ἡ πραγματοποίησις αὐτοῦ.

—Τὴν 23ην Νοεμβρίου ἑ. ἔτους, ἡ 'Ιερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκε, μετὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς, τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

«'Η 'Ιερά Σύνοδος, πρὸ τῆς τεταμένης ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Πατριδος ἡμῶν καταστάσεως, καλεῖ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἀγιοπάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας εἰς ἔντονον καὶ ἐκτενῆ προσευχὴν πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ὑπὲρ προστασίας τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν Ἔθνους καὶ φωτισμοῦ τῶν ὑπευθύνων ὑπὲρ εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν ἀναφέντων προβλημάτων.

Εἶπα, ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Ἀνωτάτης Σχολῆς Ὁρθοδόξων Σπουδῶν ὑπὸ τὴν ἀνομασίαν «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία», ἡ 'Ιερά Σύνοδος ἐξέφρασε τὴν βαθυτάτην αὐτῆς συγκίνησιν, ὅτι διὰ τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐκπληροῦται μακρὸς ζωηρὸς πόθος καὶ θερμὴ εὐχὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἠυχάριστησε πάντας τοὺς ἐμπνευσθέντας τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας καὶ συμβαλόντας εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου καὶ λίαν ἐλπιδοφόρου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἔργου καὶ ἠυχῆ ὑπὲρ πλήρους ἐπιτυχίας τῆς οὕτως ἰδρυθείσης «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας».

'Εν συνεχείᾳ, ἡ 'Ιερά Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὴν ἐπὶ πενήτην ὅλα συναπτά ἔτη μακράν, πολυσχιδὴ καὶ λίαν καρποφόρον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διακονίαν τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἀγγέλου Νησιώτη, ἐφημερίου τοῦ ἐνταῦθα Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, συνεχάρη ἐπὶ Συνόδῳ αὐτὸν καὶ ἐξέφρασαν αὐτῷ δι' ἐπιδοθέντος Συνοδικοῦ ἐγγράφου τὸν δίκαιον αὐτῆς ἔπαινον καὶ τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν Της.

Προέβη, τέλος, εἰς ἐκλογὰς Ἀρχιερέων διὰ τὰς κενὰς Ἱεράς Μητροπόλεις Ἐλασσώνος καὶ Θεσσαλιώτιδος. Τὰ τριπρόσωπα δελτία κατηρτίσθησαν διὰ μὲν τὴν πρώτην Ἱεράν Μητροπόλιν ἐκ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Σεβαστιανοῦ Ἀσπιώτη, Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱεράς Συνόδου, Δαμασκηνοῦ Λαζαρίδου, Γραμματέως τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Εὐσταθίου Μπιλάλη, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος, διὰ δὲ τὴν Ἱεράν Μητροπόλιν Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ἐκ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Μελετίου, Βοηθοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, καὶ τῶν Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμανδριτῶν Φιλαρέτου Βιτάλη, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης καὶ Ἀγαθαγγέλου Μιχαηλίδου, Ἱγουμενοῦ τῆς Ἱεράς Μονῆς Πεντέλης».

προσφέρῃ. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ νέου Γεν. Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐδόχθη νὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν εὐροθυμίαν καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τοῦ ὁργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τῇ πράξει ἀνάδειξιν τοῦ περαιτέρω εἰς τὸ ἐκταῖον ὕψος.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀρ. 179/67 ἀναγκ. νόμου (ΦΕΚ 190—Α') «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 976/1946 περὶ Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 17ης Νοεμβρίου 1967 ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως, ὅπως προτείνῃ τὴν ἀνάθεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Εὐάγγελον Θεοδώρου, εἰδικῶς ἀποσπώμενον παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐπὶ ἕν ἔτος. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς προτάσεως ταύτης ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου, γνωστοποιηθεῖσαν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἱεροσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 4795/18—11—67 ἐγγράφου αὐτῆς, ὁ Ὑπουργὸς Ἱεροσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Θ. Παπακωνσταντίνου διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 174201/20—11—67 ἀποφάσεως ἀπέσπασε παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸν καθηγητὴν κ. Εὐάγγελον Θεοδώρου καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν δι' ἕν ἔτος τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ταύτης.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποσπάσεως ταύτης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς αὐτοῦ κ. Ἀνδρέας Παπαγεωργακόπουλος ἀπέστειλε πρὸς τὴν Πρυτανεῖαν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἔγγραφο, ἐν ᾧ ἀναφέρεται, ὅτι ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης «ὁμοφώνως ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῆς διὰ τὴν ἐπὶ ἕν ἔτος ἀπόσπασιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἡ ἀπόσπασις αὕτη εἶναι λίαν τιμητικὴ διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης, δοθέντος ὅτι ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἔχει ὡς κύριον σκοπὸν τὴν διοργάνωσιν καὶ τὸν συντονισμόν τοῦ ὅλου κηρυκτικοῦ, μορφωτικοῦ, ἱεραποστολικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὡσαύτως, ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5220/23—11—67 ἐγγράφου αὐτῆς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας, ὅτι «κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 22—11—1967 μεθ' ἱκανοποιήσεως ἔλαβε γνώσιν τῆς ὑπ' ἀρ. 174201/20—11—1967 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποσπάσεως τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας».

—Τῆς 25ης Νοεμβρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Διονυσίου καὶ Διδυμοτείου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Κωνσταντίνου, ὠρκισε τὸν καθηγητὴν κ. Εὐάγγελον Θεοδώρου ὡς Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ἐν συνεχείᾳ μεταβὰς μετ' αὐτοῦ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐν συγκεντρώσει τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, παρουσίασεν εἰς αὐτὸ τὸν ἀναλαμβάνοντα ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὰ καθήκοντα αὐτοῦ νέου Γενικὸν Διευτῆν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ὡσαύτως, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν πανοσιολογιώτατον ἀρχιμ. κ. Παντελεήμονα Μπαρδάκον, διότι ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἶχεν ἀναλάβει τὸ βῆρος τῶν καθηκόντων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐκτελών ταῦτα μετ' εὐσυνειδήσιας καὶ ζήλου. Ἐπίσης καὶ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 17ης Νοεμβρίου 1967 ἐξέφρασε ὁμοφώνως τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὸν πατέρα Παντελεήμονα διὰ τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προφέρεται πρὸς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν ὡς Γενικὸς Διευθυντὴς αὐτῆς.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καθηγητῆς κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου, ὀμιλήσας δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου παρουσίασιν ἐκεί-

νου πρὸς αὐτούς, ἐξέφρασε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Μακαριώτατον καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διὰ τὴν γενουμένην πρὸς αὐτὸν τιμὴν καὶ ἐτόνισεν, ὅτι θεωρεῖ ἰδιαίτεραν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι δίδεται εἰς αὐτὸν ἡ εὐκαιρία νὰ ἀφιερῶσιν ἐπὶ ἓν χρονικὸν διάστημα ὅλας του τὰς δυνάμεις εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν συνεχείᾳ, ἐκάλεσε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας νὰ δείξουν ἀφοσίωσιν καὶ ζῆλον εἰς τὸ ἔργον των, συναισθανόμενοι, ὅτι δὲν ἐκτελοῦν ἀπλῶς ἓν ἔργον βιοποριστικόν, ἀλλ' εἶναι τοῦτ' αὐτὸ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, διακονοῦντες εἰς τὸ ἔργον τῆς προωθήσεως τοῦ σωτηριώδους πνευματικοῦ ἔργου τῆς. Τέλος, ὁ καθηγητὴς κ. Θεοδώρου ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν Μακαριώτατον διὰ τὸ ὅτι καὶ προσωπικῶς τὸν ἐγκατέστησεν ὡς Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καὶ παρουσίασεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ διακονοῦντας.

— Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, 25ης Νοεμβρίου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τελετῶν καὶ διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διοργανουμένου Φροντιστηρίου Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν παρίστατο καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Μελέτιος, ὠμίλησαν ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Κατηχητῶν Σχολείων ὑπηρετῶν πανοσ. ἀρχ. κ. Θεοδοσίος Φραγκιάδης, ὅστις ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς τοῦ Φροντιστηρίου καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καθηγητὴς κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου, ὅστις δι' ὀλίγων παρουσίασε τὸ ὀρθόδοξον κατηχητικὸν ἰδεώδες. Τέλος, λαβὼν τὸν λόγον, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν συγκίνησίν του, διότι 200 περίπου νέοι καὶ νεάνιδες ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἐκπαιδευθοῦν πρὸς ἀνάληψιν τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς σμιλεύσεως τῶν ψυχῶν πολλῶν χιλιάδων παιδιῶν καὶ τῆς δημιουργίας ὠραίων πνευματικῶν καλλιτεχνημάτων, ἅτινα θὰ κοσμοῦν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος.

— Τῇ 14ῃ καὶ 21ῃ Νοεμβρίου τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο τὸ τακτικὸν φροντιστήριον Ὀμιλητικῆς τῶν κηρυττόντων τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμος κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου ἐ. ἔτους :

Ἐχοροστάτησε τὴν 12 καὶ 19 Νοεμβρίου εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν.

Ἐτέλεσε τὴν 21 Νοεμβρίου τὴν θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Καπνικαρέας.

Προέστη τὴν 12 Νοεμβρίου ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τοῦ Μνημοσύνου τῶν πεσόντων ἡρώων τοῦ Ἀρκαδίου.

— Τὴν 24 Νοεμβρίου ἐν τῷ ἱ. ναῷ Ἁγίας Βαρβάρας Δάφνης τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας εἰς τὴν κηδεῖαν τῆς ἀειμνήστου Χαρικλείας, νύμφης τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Κωνσταντίνου.

Ἐβάπτισε τὴν 12 Νοεμβρίου ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν τοῦ κ. Παναγιώτου Κοτσῶνη.

ᾠρκίσε τὴν 16 Νοεμβρίου τὸν νέον Γεν. Διευθυντὴν τοῦ ΟΔΕΠ κ. Στεφανίδην.

— Τὴν 24 Νοεμβρίου εἰς τὰ Ἀνάκτορα Ἀθηνῶν τὸν νέον ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Πολέαν.

— Τὴν 25 Νοεμβρίου τὸν νέον Γεν. Διευθυντὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καθηγητὴν κ. Εὐάγγελον Θεοδώρου.

ᾠμίλησε τὴν 14 καὶ 21 Νοεμβρίου ἐν τῇ Ἀποστολικῇ

Διακονίᾳ πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἱεροκήρυκας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Παρέστη τὴν 14 Νοεμβρίου εἰς τὴν ὄρκωμοσίαν τῶν νέων διπλωματούχων τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Νοσοκόμων «Πριγκίπισσα Εἰρήνη» καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἐκεῖ ἀνεγειρομένου ἱεροῦ Ναοῦ.

— Τὴν 19 Νοεμβρίου εἰς τὰς ἐν «Παρνασσῷ» ἐκδηλώσεις τῶν Φίλων τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

— Τὴν 20 Νοεμβρίου εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν νέων Πανεπιστημιακῶν Ἀρχῶν τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν.

— Τὴν 25 Νοεμβρίου εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Πρόεδρος εἶπε τὴν 10 Νοεμβρίου τῆς συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁφθαλμιατρείου Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς.

— Τὴν 16 Νοεμβρίου τῆς συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ TAKE.

— Τὴν 17 Νοεμβρίου τῆς συνεδρίας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

— Τὴν 20 καὶ 23 Νοεμβρίου τῆς συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς 20 Νοεμβρίου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διανομῶν.

— Τὴν 23 Νοεμβρίου τῆς συνεδρίας τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὄργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημάτων.

Παρέθεσε τὴν 23 Νοεμβρίου γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Θ. Παπακωνσταντίνου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν καὶ οἱ Σεβασμ. Συνοδικοὶ Σύεδροι.

Ἐπεσκέφθη τὴν 12 Νοεμβρίου τὴν θρησκευτικὴν ὀργανῶσιν «Τίμιος Σταυρὸς» (Ζωοδ. Πηγῆς 44).

— Τὴν 13 Νοεμβρίου τὴν ὀργανῶσιν Χ.Ο.Φ. (Σουλίου 3) ἐπὶ τῇ 22ᾳ ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της.

Ἀντεπεσκέφθη τὴν 17 Νοεμβρίου τὸν ὑπουργὸν Δημοσίων Ἔργων κ. Παπαδημητρίου.

Ἐδέχθη τὴν 10 Νοεμβρίου τὸν ἀντεισαγγελέα Ἐφετῶν κ. Γιαννακόπουλον.

— Τὴν 11 Νοεμβρίου ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Ὀδηγῶν καὶ τὴν ἀδελφὴν Αἰμιλίαν Πέππα.

— Τὴν 13 Νοεμβρίου τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Γεώργιον, τὸν ἀρχιτέκτονα κ. Κυρ:αζῆν τοῦς κ.κ. Robert Allen καὶ Pehrson τῆς ἐταιρείας «LITTON», τὸν Γεν. Διευθυντὴν τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου κ. Λέλλον, τὸν Γεν. Ἐπιθεωρητὴν Σχολείων ἀλλοδαπῆς κ. Παπαδόπουλον, τὸν πρέσβην κ. Θεοδωρόπουλον, τὸν γλύπτην κ. Ἰατρῶν, τὸν Γεν. Πρόξενον Νιγηρίας (Lagos) κ. Σπαθάρην καὶ τὸν κ. Ζωρτὸν μετὰ ἐξαμελοῦς ἐπιτροπῆς.

— Τὴν 14 Νοεμβρίου τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Φλωρίνης κ. Αὐγουστίνον, τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ νοσοκομείου Διδυμοτείχου κ. Βοζιατζῆν, τὸν Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ράμμον καὶ τὸν Δήμαρχον τοῦ Περάματος.

— Τὴν 16 Νοεμβρίου τὸν Νομάρχην Πειραιῶς καὶ τὸν Δήμαρχον Περάματος.

— Τὴν 17 Νοεμβρίου τοὺς Σεβασμ. Μητροπολίτας Κασσανδρείας κ. Συνέσιον, Εἰρηνοπούλεως κ. Νικόλαον καὶ Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Πολύκαρπον, τὸν τέως ὑπουργὸν κ. Μπαλατζῆν—Μαυροκορδάτον, τὴν κ. Εἰρήνην Πατέρα, τὸν Γεν. Πρόξενον τοῦ Κογκὸ κ. Μπαλατζῆν, τὴν πρῶτην Ἑλληνίδα διδάκτορα τῆς Θεολογίας Δίδα Γεωργοπούλου Νικολίτσαν, τὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Βασίλειον Δεντάκη, τὸν καθηγητὴν Πανεπιστημίου κ. Στρατῆν Καλογερόπουλον, τὸν ἱατρὸν κ. Βανακάρην, τὸν πανοσ. ἀρχιμ. Βασίλειον Οἰκονόμου καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὄργανισμοῦ Προλήψεως Ἀτυχημάτων κ. Ἀναργύρου.

— Τὴν 18 Νοεμβρίου τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Νικαίας κ. Γεώργιον, τὸν καθηγητὴν τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν κ. Βασίλειον Βέλλαν, τὸν καθηγητὴν τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης κ.

Εὐάγγελον Θεοδώρου καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας πανοσ. ἀρχιμ. Παντελεήμονα Μπαρδάκου.

—Τὴν 20 Νοεμβρίου τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτην Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Ἀλέξανδρον, τὸν καθηγητὴν τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης κ. Σάββαν Ἀγουρίδην καὶ τὸν πρῶτον ἀρχηγὸν τῆς Πρεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορέας αἰδεσ. Dr Kwang Hyun Kim.

—Τὴν 21 Νοεμβρίου Ἐπιτροπὴν Ἐράνου διὰ τὴν ἀνέγερσιν Ἡρώου Καλαβρύτων.

—Τὴν 22 Νοεμβρίου τὸν Ἐκπαιδ. Σύμβουλον κ. Δημ. Φιλάρητον, τὸν δημοδιδάσκαλον κ. Θεόδωρον Δάμη, τὸν πανοσ. ἀρχιμ. Κάλλιστον Λαουδιάκη, τὴν κ. Γόντικα καὶ τὸν κ. Ζηζιούλαν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος «Εὐσέβεια», τὸν ὑποναύαρχον ἐ.ἀ. κ. Βανδῶρον, τὸν Ἐκπαιδ. Σύμβουλον κ. Ἰωάννην Κιτσάραν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Θεολόγων, τὸν ἀντιστράτηγον ἐ.ἀ. κ. Θρασύβουλον Τσακαλῶτον, τὸν καθηγητὴν Παν/μίου κ. Λουρίδην, τὸν ἀκαδημαϊκὸν κ. Λούρον, τὸν αἰδεσμι. πρωτοπρεσβύτερον κ. Χριστ. Ἀρώνην, τὸν πανοσ. ἀρχιμανδρίταν Καλλίνικον Καρούσον καὶ Χριστόδουλον Παρασκευαΐδην, τὸν καθηγητὴν τοῦ Παν/μίου Θεσσαλονίκης κ. Χαράλαμπάκη, τὸν τμηματάρχην τῆς Ε.Τ.Β.Α. κ. Ἰωάννην Κεφαλλονίτην, τὸν Ἐκπαιδ. Σύμβουλον κ. Κουρκόουαν καὶ τὰς καθηγήτριās Θεολογίας Δίδας Παπαδοπούλου καὶ Πετροπούλου.

—Τὴν 23 Νοεμβρίου τὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Ἀνδρέαν Φυτράκη, τὸν πανοσ. ἀρχιμ. Εὐθύμιον Στύλιον καὶ τὸν ἱατρὸν κ. Χατζηδάκη.

Ἱερά Μητρόπολις Κορινθίας

Τῆ 8ῃ Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡ Νομαρχία Κορινθίας συνεκάλεσε Συνέλευσιν εἰς Κόρινθον τῶν ἐκπαιδευτικῶν τοῦ Νομοῦ Κορινθίας, ὅπου ὠμίλησαν ὁ Νομάρχης, ὁ ἀνώτερος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Πελοποννήσου Στρατηγὸς Θ. Γεωργίου, ὁ Γενικὸς Δ/ντῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Ἀ. Παπακωνσταντίνου καὶ ἕτεροι ἐπιθεωρητὰ καὶ ἐκπαιδευτικοί. Μεταξὺ τῶν ὀμιλητῶν ἦτο καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Παντελεήμων με θέμα «Ὁ ρόλος τοῦ Ἑλληνος ἐκπαιδευτικοῦ». Τὸ θέμα ἀνέπτυξεν ὁ ὀμιλητὴς Σεβ. Μητροπολίτης ἐν ἐκτάσει. Ἐπέμεινεν εἰς τὸ ὑπόβαθρον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲν πρέπει νὰ ἀπομακρύνεται ὁ ἰδιόζωντα καθήκοντα ἔχων Ἑλληὴν ἐκπαιδευτικὸς. Ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους, διὰ νὰ τοῖσι, ὅτι καὶ τότε ὑπῆρχον ὕλισται ὡς ὁ Ἀριστίππος καὶ οἱ Ἐπικούρειοι, ἀλλ' ὅτι οἱ Ἑλληνες προσέκλινον περισσότερο πρὸς τὰς ἰδεοκρατικὰς ἀντιλήψεις τῶν Πλατωνικῶν, τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ ἀργότερον τῶν Νεοπλατωνικῶν καὶ ἐξ ἀρχῆς ἔθηκαν τὰς βάσεις ἐνὸς καλῶς θεμελιωμένου πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκαλλιέργησε τὸν τότε κόσμον, ὥστε νὰ ἀνταποκρίθῃ οὗτος πρὸς τὴν πνευματικότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικῶς, ὅστις Χριστιανισμὸς ἐν συνεχείᾳ με τοὺς μάρτυρας, τοὺς ἁγίους, τὴν διατύπωσιν τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν, τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, τὸ Βυζάντιον, ἔθηκαν τὰς βάσεις τοῦ μεταλαμπαδευθέντος πολιτισμοῦ εἰς τὴν ὑπνώττουςαν Δύσιν, ὥστε ἡ πτῶσις τοῦ Βυζαντίου ἐγένετο ἡ ἀφετηρία τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως, εἰς τὸν ὁποῖον πάντες σήμερον εὐρισκόμεθα.

Αἱ αὐτὰ βάσεις καὶ τὰ αὐτὰ Ἑλληνικὰ καὶ εὐαγγελικὰ θεμέλια, χωρὶς καμμίαν θυσίαν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἐγένοντο τὸ στήριγμα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὄλων τῶν ὑποδουλωθέντων ἐπὶ αἰῶνας ὀρθοδόξων εἰς τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν τοῦ Ἰσλαμισμού. Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ δύναμις ἀπέβη συντηρητικὴ τοῦ φρονήματος τῶν τότε ὑποδούλων καὶ ἀναγεννητικὴ, ὥστε ἴσχυσε νὰ τοὺς ἱκανώσῃ νὰ ἀνακτήσουν, ἀκόμη καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν ἐλευθερίαν. Τοὺς θησαυροὺς αὐτοὺς τῶν χιλιετηρίδων πρότῃτα αὐτὸ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἀλῶθῃν ὑπὸ ἀπίστων καὶ ὑλοφρόνων, ἐφρόντισε συστηματικῶς νὰ παραγνωρίσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν δημιουργίας διῆθεν «νέου τύπου ἀνθρώπου». Εὐτυχῶς ὁμως ταῦτα παρήλθον ἐγκαίρως καὶ ἤδη πνέει ὀρθὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πνεῦμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Ἐρησκειάτων. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ διὰ νὰ παΐξουν τὸν ὄν ρόλον πρέπει, δέον ὅπως ἐδράζονται στα-

θερῶς εἰς αὐτὰς τὰς θεμελιώδεις βάσεις, ἐὰν θέλουν νὰ προσφέρουν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὸν τόσον ταλαιπωρηθέντα, διὰ μέσου τῶν αἰῶνων, λαόν.

—Τῆ 22α Ὀκτωβρίου εἰς τὴν ἀνακαινισθεῖσαν αἰθουσαν διὰ λέξεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὠμίλησε, παρακληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐνώσεως Κορινθίων ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Ἰωάννης Τσαντίλας, ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν. Τὸν κ. ὑπουργὸν διὰ καταλλήλου προσφωνήσεως παρουσίασεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης εἰς τὸ πολυπληθές καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνέπτυξεν εὐγλωττως τὸ θέμα «Τὸ δημόσιον Βῆμα καὶ ἡ δύναμις τῆς θελήσεως».

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἤδη περιήλθεν ὅλα τὰ χωρία τῆς ἐπαρχίας του καὶ σχεδὸν ἐκάλυψε πάντα τὰ ὑφιστάμενα κενὰ θέσεων ἐφημερίων.

—Τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα προοιωνίζονται καὶ ἐφέτος, ὅτι θὰ ἀποφέρουν πλουσίους καρπούς. Κατηχητὰ εἰς αὐτὰ διδάσκουν Ἱερεῖς, ἱεροκήρυκες, διδάσκαλοι, διδασκάλισσαι καὶ εὐσεβεῖς νέοι καὶ νεάνιδες. Εἰς τὰ μεγαλύτερα κέντρα, ἡ Ἱερά Μητρόπολις ἀποστέλλει εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι με ὀμιλοῦσαν κινηματογραφικὴν μηχανὴν προβάλλουν ἐπαγωγικὰς καὶ ψυχαγωγικὰς κινηματογραφικὰς ταινίας.

—Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Κορίνθου ἐφέτος εἶναι ὑπερπλήρης, τὸ μέχρι τοῦδε δὲ ποσοστὸν προσελθόντων εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς ἔχει ἀνέλθει εἰς 32 τοῖς ἑκατὸν (32%).

—Ἐνεργεῖαι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τὸ παρὰ τὸ Λουτράκι Σύνταγμα Μηχανικοῦ ἀνέλαβε τὴν διάνοξιν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ μέχρις αὐτοῦ τούτου τοῦ προαυλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Πατατίου, εὐρισκομένης, ὡς γνωστὸν, ἐπὶ τῶν Γερανίων Ὁρέων.

—Κατόπιν πολλῶν ἐνεργειῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας παρεχώρησεν ἑκτασιν ἐξ ἐπτὰ στρεμμάτων πρὸς τὴν Ἱ. Μονὴν Ὁσίου Πατατίου, δι' ἀνέγερσιν γυναικείου Γηροκομείου, ἀνωθεν τῆς Λουτροπόλεως Λουτρακίου. Τὸ ἀνεγερθησόμενον Γηροκομεῖον θὰ ἀποτελέσῃ παράρτημα τῆς Ἱ. Μονῆς Ὁσίου Πατατίου, εἰς ὃ θὰ ἐργάζωνται ἐναλλὰξ ἀνὰ 15μερον δύο ομάδες ἐξ ἀδελφῶν, καλογραίων τῆς Ἱ. Μονῆς, οὕτως ὥστε παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν καὶ πνευματικὴν ζωὴν αὐτῶν, νὰ ἐπιτελῶσι καὶ ἐν κοινωνικῶν ἔργων, διὰ νὰ δεικνύωσιν ἐμπράκτως τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην των.

—Ἡ πρὸ μηνῶν περατωθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως δευτέρᾳ Αἰθουσα διαλέξεων, ἤδη πλήρως ἐξοπλισθεῖσα, τίθεται εἰς λειτουργίαν ἐν Κορίνθῳ.

—Εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ παλαιάν Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Γεωργίου Φνεοῦ, ἐγένετο κτιριακὴ ἀνακαινίσις καὶ δαπάναις αὐτῆς κατεσκευάσθησαν δύο γέφυραι, διὰ τῶν ὁποίων δύνανται πλέον νὰ φθάσιν μέχρι τοῦ προαυλίου αὐτῆς αὐτοκίνητα με προσκυνητὰς.

—Εἰς Βέλλον Κορινθίας, τῆ προτροπῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ἐνοικιάσθη Αἰθουσα, λειτουργοῦσα ὡς Αἰθουσα Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ Ὀμιλῶν.

Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας

Τὴν 13 Νοεμβρίου ἐ. ἔτους ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Ἀ' συνεδρίου ἱερῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας, αἱ ὁποῖαι ἔληξαν τὴν ἐπομένην. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν εἰς τὴν Ποντιακὴν Στέγην Νικαίας. Ἐν ἀρχῇ ἐψάλη Ἁγιασμός ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ἀκολουθῶν δὲ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Γεώργιος προέβη εἰς ἐμπεριστατωμένην εἰσήγησιν, ἐπισημάνων τὰ ἰδιαιτέρα προβλήματα τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ καὶ συνοψίσας τὸ μέχρι τοῦδε ἐπιτελεσθὲν ἔργον.

Μετὰ τοὺς χαιρετιστηρίους λόγους τοῦ Δημάρχου Νικαίας κ. Πλῆτσανοπούλου, τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαίδευσως κ. Ἰωάννου Μωραϊτάκη καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Κωνστ. Καρούσου, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικαίας πανοσ. ἀρχιμ. Φίλιππος Λαυριώτης εἰσηγήθη τὸ θέμα «Ὁ ἱερεὺς ὡς τελετουργός».

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὁ παυσ. ἀρχιμ. Προκόπιος Κουτογιάννης ἀνέγνωσε τὴν εἰσηγήσιν του ἐπὶ τοῦ θέματος «Ὁ ἱερεὺς ὡς κοινωνικὸς παράγων», ὁ δὲ αἰδεσιμολ. Οἰκόνμος κ. Ἀνδρέας Ἀργυρίδης εἰσηγήθη τὸ θέμα «Ὁ ἱερεὺς ὡς διδάσκαλος». Μετὰ τὰς εἰσηγήσεις διεξήχθη συζήτησις καὶ ἐξήχθησαν γενικά συμπεράσματα.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἀρχὰς Νοεμβρίου ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας μετέβη εἰς Γενεύην καὶ ἐπραγματοποίησεν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ὑπεδέχθησαν τὸν Παναγιώτατον ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Π.Σ.Ε. δρ. Μπλαϊγκ καὶ ἄλλα στελέχη τοῦ διεθνoῦς ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ τούτου.

Ὁ δρ. Μπλαϊγκ, προσφωνῶν τὴν Α.Θ. Παναγιότητα, ἐτόνισεν τὴν σημασίαν τῆς πατριαρχικῆς περιόδου διὰ τὴν ἐνότητά τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ Παναγιώτατος, ἀπαντῶν, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ Π.Σ.Ε., ὅπως μὴ ἐπαναπαυθῆ ἐπὶ τῶν σημερινῶν του ἐπιτευγμάτων, διότι, ὡς ἐδήλωσεν ἐν συνεχείᾳ, ὑπάρχει φόβος νὰ ἀδρανήσῃ ἡ οἰκουμενικὴ κίνησις.

Μετὰ τὴν Γενεύην ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας μετέβη εἰς Λονδίνον, ὅπου ἐπισκέφθη τὸν πριμᾶτον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας δρᾶ Ράμσεϋ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν διαμονῆς του, ὁ Παναγιώτατος συνεζήτησε προβλήματα τοῦ οἰκουμενισμοῦ μετὰ τοῦ δρᾶ Ράμσεϋ καὶ ἄλλων ἀνωτάτων ἀξιωματῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν Δοξολογίαν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Λάμπεθ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντέμποουρ προσεφώνησε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἰστάμεθα ἐνταῦθα ὁμοῦ ἐν τῇ χαρᾷ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἡ ἡμέρα νῦν ἐπέστη καὶ παρέχει χαρὰν πᾶσιν ἡμῖν, οἵτινες χαιρετίζομεν ὑμᾶς ὡς Πατριάρχην καὶ ὡς πρωταγωνιστὴν τῆς ἐνότητος ἀπάντων τῶν χριστιανῶν. Πλείστοι ἀρχηγοὶ Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐγένοντο δεκτοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὐδέποτε ὁμοῦ προηγουμένως Οἰκουμἐνικὸς Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκέφθη ἡμᾶς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μετὰ θαυμασμοῦ παρηκολουθήσαμεν τὴν γενναίαν ἡγεσίαν ὑμῶν καὶ τοῦ ἰδίου ὑμῶν χριστιανικοῦ ποιμνίου καὶ τὰς πρωτοβουλίας ὑμῶν ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ἐνότητος».

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμἐνικὸς Πατριάρχης, ἀπαντῶν, εἶπεν ὅτι «διακατεχόμεθα ὑπὸ τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ βεβαίου αἰσθήματος, ὅτι εἰς τὰ οἰκεία ἐρχόμεθα. Καὶ εὐχόμεθα, ὅπως ἡ ἐπίσκεψις ἡμῶν αὕτη πρὸς ὑμᾶς, αἰ συμπροσευχαί καὶ αἰ συνομιλία, εὐλογηθῶν ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ ἀποτελέσουν νέαν συμβολὴν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ θελήματός Του διὰ τὴν προώθησιν τῶν καλῶν σχέσεων μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν μας, πρὸς νέον σταθμὸν κατὰ τὴν κοινὴν πορείαν πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἐνότητα».

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμἐνικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπάκιγγαμ, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κανταβρυγίας καὶ προκαθημένου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας δρ. Ράμσεϋ.

Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νικηφόρος συνεκάλεσεν τὸν ἐφημεριακὸν κληρὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἰς διήμερον σὺναξιν, τὴν 16ην καὶ 17ην Ὀκτωβρίου, εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὑπερεκατὸν ἐφημέριοι.

Παραθέτομεν τὰ θέματα μὲ τὴν σειράν, τὴν ὁποίαν ἠκούθησεν ὁ Σεβ/τος.

1) Προσευχὴ λειτουργικὴ καὶ αὐτοσχέδιος σχετικὴ πρὸς τὴν Σύναξιν.

2) Ἡ ἠθικὴ διαφθορὰ τῆς ἐποχῆς μας, καὶ εἰδικῶς ἡ ἀπογύμνωσις τῶν γυναικῶν (μῖνι κ.λ.π.) καὶ προέτεινε τὸ ὑπερκαλλὸν πρόσωπον τῆς Παναγίας, ὡς παράδειγμα καὶ δύναμιν διὰ νὰ ἀνυψωθοῦν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν των.

3) Ἡ ἀνάγκη ἀναλήψεως, ὑπὸ πάντων τῶν ἀρμοδίων καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς νεότητος (ἀναγέννησις Κατηχητικῶν ἐπὶ νέων βάσεων).

4) Ἀνέφερε τὰς πλήρεις ἀγίου ἐνθουσιασμοῦ ἐντυπώσεις Του ἀπὸ τὸ προσκύνημα τῶν Ἁγίων Τόπων καὶ ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα τοῦ Πατριάρχου Βενεδίκτου.

5) Ἠυχάριστησε τοὺς Ἐφημερίους διὰ τὴν πρόθυμον συμπαράστασιν εἰς τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ Β' ὀρόφου τοῦ Οἰκοτροφείου Ὁηλέων.

6) Ἀπηγόρευσε τὴν λήψιν φιλοδωρημάτων (χρημάτων) ἐκ τῶν βαίων, τῶν ἀνθέων τοῦ Σταυροῦ, ἀντιδώρου κ.λ.π.

7) Καθώρισε καὶ διὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος δευτέραν θείαν λειτουργίαν εἰς Ἁγίον Νικόλαον διὰ τὰ σχολεῖα.

8) Ὑπέδειξε διὰ τὴν εὐταξίαν εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἱ. Κοιμητήρια πολλὰ μέτρα, καὶ

9) Ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν δύο σεπτῶν Κορυφῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμἐνικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀθηναίου καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Ἐξῆρεν τὰς προσωπικότητας αὐτῶν, βεβαιώσας ὅτι δυνάμεθα νὰ στηρίζομεν πολλὰς ἐλπίδας ἀγαθῆς προόδου τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν αὐτῆς καὶ ὡς πρὸς τὴν σχέσιν ἐνότητος καὶ ἀδελφότητος μὲ τὰς λοιπὰς Ἐκκλησίας. Ὁφείλομεν νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ συμβάλλομεν εἰς τὰς ἐργώδεις προσπάθειας αὐτῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας.

Ἡ σὺναξις ἔκλεισε μὲ θερμὴν εὐχαριστήριον Προσευχὴν.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς

Κατὰ τὸ πρὸς τιμὴν του παρατεθῆν δεῖπνον τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐπὶ τῇ 30 ἐπετείῳ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Brookline, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς κ. Ἰάκωβος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι ἡ ἀγάπη τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν Σχολὴν ἀποβαίνει ὁλονὲν περισσότερον συνειδητῆ. Συνεχίζων, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀμερικῆς εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Θὰ πρέπει νὰ ἀγάλλεται ἀπόψε ἡ ψυχὴ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ κατ' ἐσχῶν Σχολάρχου τῆς, τοῦ ἀειμνήστου Ἀθηναγόρα Καβάδα. Καὶ θὰ ἀγάλλεται διὰ τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἀνάπτυσιν τῆς Σχολῆς μέσα εἰς τὰ καθαρῶς Ἑλληνορθόδοξα πλαίσια, εἰς τὰ ὁποῖα τὴν ἐτοποθέτησεν ἐκεῖνος.

Ἀπὸ τὸ προῖον τοῦ Δείπνου αὐτοῦ καὶ τὰς δωρεὰς σας θὰ ἰδρῶν ἔδρα συστηματικῆς ἢ δογματικῆς Θεολογίας εἰς μνήμην του ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Brookline. Ἐκεῖνος ὁμως, πού εὐχαριστεῖ τὴν ψυχὴν του ἀκόμη περισσότερον, εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυσις καὶ θεμελιώσις βαθυτέρως καὶ πληρεστέρας Ἑλληνοχριστιανικῆς συνειδήσεως μέσα εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας τῶν ἱερέων μας καὶ τῶν πιστῶν.

Τὴν Ἑλληνικότητα καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν μας τὰς θέλομεν σήμερον, πού ἐμεγαλώσαμεν ἀρκοῦντας, ἐκαθαρισμένας ἀπὸ μερικὰς λαυθασμένας ἐννοίας καὶ ἀντιλήψεις, πού εἰσεχώρησαν εἰς τὴν ζωὴν μας ἀπὸ ἐπιδράσεις ἐξ Ἀνατολῶν ἢ ἐκ Δυσμῶν.

Τὴν Ἑλληνικότητά μας ἐπιθυμοῦμεν νὰ τὴν συνταυτίζωμεν μὲ τὸ καλλιεργημένον ἦθος καὶ φρόνημα, καὶ μὲ τὸ πάθος διὰ τὴν αἰσθητικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνωτερότητα καὶ ὑπεροχὴν.

Τὴν Ὀρθοδοξίαν μας, ἀφ' ἑτέρου, φιλοδοξοῦμεν καὶ ἀγωνιζόμεθα νὰ τὴν κάμωμεν στοιχεῖον ζωῆς, δύναμιν ἐμπνεύσεως καὶ καθοδηγήσεως, καὶ καθημερινὸν βίωμα διὰ τὸν ἑαυτὸν μας καὶ διὰ τὰ παιδιὰ μας. Καὶ ἐπειδὴ μετ' εὐχαριστήσεως βλέπω τὴν νέαν ταύτην κίνησιν καὶ ἀγωνιστικὴν προσπάθειαν νὰ τὴν ἐνθαρρύνετε ὅλοι σας, διὰ τοῦτο καὶ σὰς ἐκφράζω ἅπαξ ἔτι τὴν εὐγνωμοσύνην μου».

Ἱ Μητρόπολις Θυατειρών καὶ Μ. Βρετανίας

Κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προεδρείου τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων τῆς Ἀγγλίας «Η ΑΘΗΝΑ», ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατειρών κ. Ἀθηναγόρας ἔδωκε διάλεξιν ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀνασύνταξιν τῶν δυνάμεων τοῦ Χριστιανισμοῦ».

Ἡ διάλεξις ἔλαβε χώραν τὸ Σάββατον, 14 Ὀκτωβρίου, ἐν τῇ αἴθουσῃ τῶν συγκεντρώσεων τοῦ ἐν Λονδίῳ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου, παρουσίᾳ πολλῶν μελῶν τοῦ Σύλλογου, Ἱερέων, Θεολόγων τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Δρ. Λεωνίδου Κουτογιάννη, Σχολάρχου τῆς Ἱεραῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βοστώνης.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐτόνισε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἀνάγκη νὰ προετοιμάσῃ Θεολόγους Οἰκουμενιστὰς καὶ γλωσσομαθεῖς, οἵτινες νὰ δύνανται νὰ διερμηνεύουν τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας τὰς θέσεις εἰς τὰ διάφορα Οἰκουμενικὰ Συνέδρια, διότι δὲν ὑπάρχει σπουδαιότερον Βῆμα ἀνακοινώσεως τῶν Ὁρθοδόξων Θεολογικῶν θέσεων ἀπὸ τὸ Βῆμα τῶν Συνεδρίων τοῦ Π.Σ.Ε. Δι' αὐτὸ συνέστησεν, ὅπως αἱ Ἐκκλησίαι προετοιμάσουν νέους Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Ἐκτὸς τῶν Κληρικῶν χρειάζονται εἰς τὰ Συνέδρια αὐτὰ καὶ Λαϊκοὶ (Δικηγόροι, Ἐπιστήμονες, Ἱατροί, Φιλόλογοι, Ἱστορικοὶ κ.λ.π.), διότι τὰ θέματα τῶν συζητήσεων εἰς τὰ Οἰκουμενικὰ Συνέδρια ἀπτόνται ὅλων τῶν ἀπόψεων καὶ τῶν προβλημάτων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων, καὶ τὰ θεολογικά, διὰ τῶν ὁποίων ὀδηγούμεθα ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν παγχριστιανικὴν ἐνότητα, πρέπει νὰ εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς Λαϊκοὺς, διότι τὸ ἔργον διὰ τὴν ἑνωσιν δὲν εἶναι ἔργον θεολόγων καὶ Ἱερέων, ἀλλὰ καὶ ἔργον τοῦ λαοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλέξιος τὴν 9 Νοεμβρίου ἐ. ἔτους συνεπλήρωσε τὸ 90ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ὁ Μακαριώτατος εἶναι πτυχιούχος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Μόσχας καὶ τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Μόσχας. Τὸ ἔτος 1903 χειροτονήθη Ἱερεύς, τὸ δὲ 1913 ἐπίσκοπος τοῦ Τίχβινσκ. Τὸ 1926 ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Νόβγοροντ καὶ τὸ 1932 Μητροπολίτης τῆς Ἰδίας ἐπαρχίας. Τὸ 1933 μετετέθη εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Λενινγκράντ, τὴν ὁποίαν ἐποίησε μέχρη τοῦ 1945, ὅτε ἐξελέγη Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας, εἰς διαδοχὴν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Σεργίου.

Ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ. Ἀλέξιος ἀπένευεν εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Παῦλον, Προκαθήμενον τῆς Ἀυτονομῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Φιλανδίας, τὸ ἐκκλησιαστικὸν παράσημον τοῦ Ἁγίου Βλαδίμηρου α' τάξεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 13-14 καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 23 Ὀκτωβρίου 1967 φύλλον τῆς θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «Πραβოსλάβλιε» τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας ἀφιερώνει καὶ τὰς 24 σελίδας του εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας, ἣτις ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ 11-16 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔτους. Ἡ ἐφημερίς δημοσιεύει λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς ἐπισκέψεως, τὰ κείμενα τῶν ἐπισήμων λόγων καὶ προσφωνήσεων καὶ πλείστα φωτογραφίας.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 15 τῆς 9 Νοεμβρίου 1967 φύλλον τῆς ἡ θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «Πραβοςλάβλιε» γράφει εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς μεταξύ ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς:

«Ἀκόμη εἶναι νωπαὶ αἱ ἐντυπώσεις μας ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου τοῦ Α'. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σερβίας τὸν ὑπεδέχθη ὄχι μόνον μετὰ τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλὴν θερμότητα, ἀγάπην καὶ θρησκευτικὸν ἐνθουσιασμὸν, ἄνευ ἀποτελοῦν τοὺς παραγούντας, οἱ ὁποῖοι συνδέουν ἀμοιβαίως τὰς ἐπὶ μέρους τοπικὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας εἰς μίαν στενὴν ἐκκλησιαστικὴν οἰκογένειαν, εἰς μίαν ὀργανικὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐνότητα. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὑψηλὸς ξένος ἠσθάνετο εὐχαρίστως, ὡς πατὴρ μεταξύ

τῶν τέκνων του. Ὅλαι αἱ τελεταὶ καὶ ὄλαι αἱ ἐπαφαὶ ἀπέπνευεν αὐτὴν τὴν χαρὰν, τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἀγάπην. Καὶ εἰς τὸ Βελιγράδιον καὶ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ζίτσης καὶ εἰς τὸ Καρλοβίκιον καὶ πανταχοῦ, ὅπου ἐνεφανίσθη ἡ ἐπιβλητικὴ μορφή τοῦ ὑψηλοῦ ξένου, ἦτο αἰσθητὸς ὁ παλμὸς τῆς συγκινήσεως τῶν πυκνῶν μαζῶν τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων μας, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι συνωθούντο διὰ νὰ ἴδουν καλλύτερον τὴν περιπόθητον μορφήν καὶ ἀσπασθοῦν τὴν χεῖρα τοῦ πρώτου Πατριάρχου τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐκτὸς τῆς συναισθηματικῆς τῆς πλευρᾶς, ἡ βίωσις αὐτῆς τῆς ὑψηλῆς ἐπισκέψεως εἶχε καὶ τὸ πραγματικὸν τῆς περιεχομένου. Τὸ ὄνομα καὶ ἡ μορφή τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου εἶναι γνωστὰ σήμερον εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον, καθὼς καὶ εἰς τὸν λαὸν μας. Ἡ εὐρύτης τῶν ἀντιλήψεων του περὶ τῆς σύγχρονον καταστάσεως τοῦ σύγχρονον κόσμου καὶ περὶ τῆς τεραστίας σημασίας τῆς Ὁρθοδοξίας ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἡμέρας μας, ἀνεβίβασαν τὴν προσωπικότητά του εἰς μέγιστον ὕψος καὶ τὸν κατέστησαν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ὅλων τῶν ὀρθοδόξων κατὰ τὰς ἡμέρας, τὰς ὁποίας τώρα ζῆ ὁ χριστιανισμὸς ἐν γένει.

Σήμερον οὐδεὶς ἀμφιβάλει πλέον, ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας συνέλαβε τὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς μας, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, ἀπομόνωσις τῶν ἐπὶ μέρους τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν ἐπὶ μέρους Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν. Ἐξ ἄλλου, μήπως δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὸν πολιτικόν, πολιτιστικόν καὶ οἰκονομικόν τομέα; Παρήλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς στασιμότητος καὶ τῆς ἀπομονώσεως καὶ ἤρχισεν ἡ ἐποχὴ τοῦ δυναμισμοῦ, τῶν ἐπαφῶν καὶ τῆς συνδέσεως.

Τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν τοῦ Πατριάρχου πρέπει νὰ ἴδωμεν πρὸ πάντων εἰς τὰς προσπάθειάς του διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν προσέγγισιν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἀπέβλεπον αἱ τρεῖς Πανορθόδοξοι Διασκέψεις τῆς Ρόδου, ἡ συνάντησις τοῦ Ἁγίου Ὁρους κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς χιλιετηρίδος του, ἡ Θεολογικὴ Διάσκεψις Βελιγραδίου, αἱ παρούσαι ἐπισκέψεις τοῦ Πατριάρχου πρὸς τὰς Ἀυτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ, τέλος, ἡ προετοιμαζομένη μεγάλη Πανορθόδοξος Σύνοδος.

Ἐν κατακλείδι, τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ὠραίας θρησκευτικῆς ἐφημερίδος «Πραβοςλάβλιε» παρατηρεῖ τὰ ἐξῆς: «Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας θὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὡς ὁ μισμνήσας, ὅπως ἡ Ὁρθοδοξία εἶπη τὸν λόγον τῆς εἰς τὸν κ' αἰῶνα, ἀλλ' ὅπως τὸν εἶπη σοφῶς καὶ ἐπωφελῶς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα. Τοῦτο ἀναμένει ἀπ' αὐτὸν ὀλόκληρος ὁ χριστιανικὸς κόσμος, καθὼς καὶ οἱ πολυάριθμοι ὀρθόδοξοι Σέρβοι καὶ Σερβίδες, οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τοὺς σοφοὺς λόγους του καὶ μετὰ θαυμασμὸν ἔβλεπον τὴν προφητικὴν μορφήν του, ἡ ὁποία θὰ παραμείνῃ ἀνεξίτηλος εἰς τὴν μνήμην των».

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Α. Ἀγιότης ὁ Πάπας Παῦλος ΣΤ' ὑπεβλήθη εἰς ἐπιτυχή ἐγχείρησιν ἀφαίρεσεως τοῦ προστάτου.

—Διευθυντῆς τῆς ἐν Ρώμῃ ρωμαιοκαθολικῆς «ἐλληνικῆς θεολογικῆς σχολῆς» τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἐποποθετήθη ὁ πρῶν ὑποδιευθυντῆς αὐτῆς Βέλγος βενεδικτίνος ἱερομόναχος πατὴρ Ὀλιβιέ Ρακῆς.

—Διευθυντῆς τοῦ ἐν Ρώμῃ «ποντιφικοῦ ἰνστιτούτου ἀνατολικῶν μελετῶν», τὸ ὁποῖον διευθύνουν οἱ Ἰησοῦται, ἐποποθετήθη ὁ πατὴρ Ζουζέκ, ὅστις διεδέχθη τὸν Ἀγγλον ἱστορικὸν πατέρα Τζιλί.

—Ὁ πάπας Παῦλος ΣΤ' ἀπηύθυνε μήνυμα πρὸς τοὺς ἀφρικανούς, ἀποτελούμενον ἐξ 9.000 λέξεων. Ὁλόκληρον τὸ περιεχόμενον τοῦ μηνύματος ἐμπνέεται ὑπὸ τῆς διατάξεως τῆς Β' Βατικανῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου «Ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον». Ὁ Πάπας ἀναφέρεται εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν διαφόρων ἀφρικανικῶν κρατῶν καὶ καλεῖ τοὺς ἡγέτας αὐτῶν νὰ ἐδραιώσουν σύγχρονον κοινωνίαν, βασιζομένην ἐπὶ τῶν παραδόσεων των.

—Τὰ Χριστούγεννα τὸ Βατικανὸν θὰ κυκλοφορήσῃ σειρὰν γραμματοσήμων.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Εἰς Λούνη τῆς Σουηδίας διεξήχθησαν μεγάλα ἑορτα ἐπὶ τῆ ἐπετεῖω τῆς μεταρρυθμίσεως.

Εἰς Λούνη ἰδρυθῆ τῷ 1947 ἡ Διεθνῆς Λουθηρανὴ Ὁμοσπονδία (F.L.M.). Ἡ Ἐκκλησία τῆς Σουηδίας θεωρεῖται σήμερον ἀκόμη «τὸ φρούριον τοῦ Λουθηρανισμοῦ». Εἰς τὰς ἑορτὰς ἐξεπερωπήθη ἐπίσημως ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία διὰ τοῦ ἐπισκόπου Βίλλεμπραν, γραμματέως τῆς ἐπὶ τῆς προώθησεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος Γραμματείας τοῦ Βατικανοῦ, ὅστις καὶ ἔδωκεν διάλεξιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἰωβηλαίου.

Ἐπίσης, ὁ πάπας Παῦλος ΣΤ' ἀπέστειλε διὰ τοῦ καρδινάλιου Μπέα μήνυμα πρὸς τὴν Διεθνή Λουθηρανὴν Ὁμοσπονδίαν.

—Ὁ παγκόσμιος τύπος ἀφιέρωσε ἑκτενεῖς περιγραφὰς τῆς μεταβάσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς Ρώμην, Ἑλβετιαν καὶ Ἀγγλίαν.

—Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον, ἐκπρόσωποι τῆς ἐν Βατικανῷ Γραμματείας ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς ἐνότητος συνητήθησαν μετὰ Μεθοδιστῶν. Κατὰ τὰς συζητήσεις των οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Μεθοδιστῶν ἐξέθεσαν ἀπόψεις των ἐπὶ ὀρισμένων προβλημάτων, τὰ ὅποια ἐπιθυμοῦν νὰ συζητήσουν ἰδιαίτερος μετὰ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας. Νέα συνάντησις Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Μεθοδιστῶν θεολόγων θὰ διεξαχθῆ τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἐν Οὐεστμίνστερ, κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Ἀγγλοῦ καρδινάλιου Χήναν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερά Μητρόπολις Φωκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 ἀπερὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακέρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κἀτωθὶ κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν ἱερῶν ναῶν: 1) Ἀγίου Ἀθανασίου Γραβιάς, 2) Ἀγίου Νικολάου Ἀγίου Κωνσταντίνου, 3) Ἀγίου Γεωργίου Σκλήθρου, 4) Ἀγίου Νικολάου Στρώμης, 5) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστριωτίσσης, 6) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κέτω Μουσούντισσης, 7) Ἀγίου Γεωργίου Σκαλούλης, 8) Ἀγίου Πνεύματος Αἰγίου, 9) Ἀγίας Παρασκευῆς Συναῖας, 10) Ἀγίου Νικολάου Δάφνου, 11) Ἀγίου Γεωργίου Κονιάκου, 12) Ἀγίου Δημητρίου Περιθεωτίσσης, 13) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Τριστένου, 14) Ἀγίου Γεωργίου Ὑψηλοῦ Χωριοῦ, 15) Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Διχωρίου καὶ 16) Ἀγίου Γεωργίου Κερασιᾶς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῆ 9η Νοεμβρίου 1967

† Ο Φωκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 καὶ 47, παρ. 2, τοῦ Α.Ν. 2200/40 ἀπερὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσιν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἑνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς Χαριλάου Θεσσαλονίκης, ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακέρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῆ 17 Νοεμβρίου 1967

† Ο Θεσσαλονικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 καὶ 47, παρ. 1, τοῦ Α.Ν. 2200/40 ἀπερὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῆς κενῆς ὀργανικῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου (Ἀχειροποιήτου), ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακέρυξιν ὑποψηφίων, πρὸς πλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς ἐφημεριακῆς θέσεως.

Ἐν Θεσσαλονικῇ τῆ 25 Νοεμβρίου 1967

† Ο Θεσσαλονικῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Σκεπαστοῦ τακτικοῦ Ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσιν τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 48 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2200 ἀπερὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων προβλεπόμενα πιστοποιητικὰ, καθ' ὅσον μετὰ ταῦτα θέλωμεν προβῆ εἰς τὴν ἀνακέρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

Αἴγιον τῆ 20 Νοεμβρίου 1967

† Ο Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

«Ἀπὸ τὴν 25η ὥρα στὴν αἰώνια ὥρα», Β. Γκεωργίου, μετάφρασις Ἀρχιμ. Εὐθυμίου Στύλιου. Ἐκδόσεις ΕΛΑΦΟΣ, Ἀθήναι, 1967.

Πρόκειται γιὰ ἓνα βιβλίον, ποῦ ἦταν μιὰ ἐκπληξὶς γιὰ τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ καὶ γιὰ τὸ ὅποιο ὀφείλομε εὐγνωμοσύνη στὸ μεταφραστὴ καὶ τοὺς ἐκδότες του. Γραμμένο ἀπὸ τὸν Ρουμᾶνο ἱερέα καὶ ποιητὴ Γκεωργίου, τὸν διεθνοῦς φήμης συγγραφέα τοῦ ἔργου «ἡ 25η ὥρα», ξεφεύγει ἀπὸ τὰ συνηθισμένα μοτίβα τῶν θρησκευτικῶν βιβλίων καὶ δημιουργεῖ στὸν κάθε ἀναγνώστη—ἀκόμη καὶ στὸν θρησκευτικὰ ἀδιάφορο—μιὰ ἰδιαίτερη καὶ πρωτόγνωρη αἴσθησι τοῦ μεγαλείου τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Τὸ πρόσωπο τοῦ πατέρα τοῦ συγγραφέως, ποῦ ἦταν καὶ αὐτὸς ἱερεὺς στὰ χωριά τῶν ρουμανικῶν χωρῶν, γίνεται ὁ ἄξων γύρω ἀπὸ τὸν ὅποιο ἐκτυλίσσεται τὸ θαῦμα καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἱερωσύνης καὶ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας καὶ λατρείας. Θὰ εἶναι ἴσως τὸ μοναδικὸ σύγχρονο βιβλίον, ποῦ ζωντανεῖ τόσο ὁμορφα τὴν ἱερατικὴ κλησὶ καὶ τὸ ἱερατικὸ λειτουργημα. Ἡ ἀφήγησις, ἡ πατερικὴ θεολογία, ἡ ποιησις, ἡ λειτουργικὴ ζωὴ πλέκονται σ' ἓνα θαμάσιο συνδυασμό, ποῦ προκαλεῖ τὸ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου ἀπ' τὴν πρώτην ὡς τὴν τελευταία σελίδα.

Ἐκεῖνο, ποῦ ἰδιαίτερα συγκινεῖ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστη, εἶναι ἡ ὁμοιότης τῆς ζωῆς τοῦ ὀρθοδόξου Ρουμᾶνου ἐφημερίου μετὰ τὴν ζωὴν τοῦ Ἕλληνο ἐφημεριοῦ στὰ ὄρεινὰ καὶ ἀπομονωμένα χωριά τῆς πατρίδος μας. Ἐδῶ βρίσκει κανεὶς τὴν αὐταπάρησιν τοῦ ποιμένου, ποῦ φθάνει μέχρι θυσίας, σὰν ἓνα κοινὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ὀρθοδόξου ἱερατείου. Καὶ καθὼς παρακολουθεῖ κανεὶς τὴν πορεία πρὸς τὴν θυσία τοῦ ἥρωος τοῦ βιβλίου ἱερέως Κ. Γκεωργίου, θυμᾶται μετὰ δάκρυα στὰ μάτια τὴν παρόμοια πορεία πρὸς τὸ μαρτύριον τῶν 500 Ἑλλήνων ἐφημερίων τῆς περιόδου 1941—1949.

Τὸ βιβλίον ἀξίζει νὰ διαβασθῆ ἰδιαίτερα ἀπὸ τοὺς ἐφημερίους μας καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των. Οἱ νέοι ἐπίσης, ποῦ ἐτοιμαζόνται νὰ εἰσελθῶσιν στὴν ἱερωσύνη, θὰ βροῦν στὸ βιβλίον αὐτὸ ἓνα μοναδικὸ βοήθημα ἐμπνεύσεως καὶ ἐνισχύσεως. Ἡ ὥραία καὶ γλαφυρὴ μετάφρασις τοῦ Ἀρχιμ. κ. Εὐθυμ. Στύλιου, διευκολύνει στὸ νὰ φθάσῃ τὸ βιβλίον αὐτὸ στὰ χέρια ὁλων. Ὅσοι δέ, εἴτε ἀπὸ προκατάληψιν εἴτε ἀπὸ ἀγνοία, ἀντιπαθεῖν τὴν ἱερατικὴν κλησὶ καὶ τοὺς ἱερεῖς, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐπιχειρήσωσιν νὰ διαβάσωσιν τὸ μικρὸ αὐτὸ καὶ ἀποκαλυπτικὸ βιβλίον. Θὰ ἀλλάξουν ὅπωςδῆποτε γνώμη.

Γ. Π.